

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 01-3381/1
20.12.2021. године

На основу члана 13 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, бр. 2/18 и 4/18), декан Факултета даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

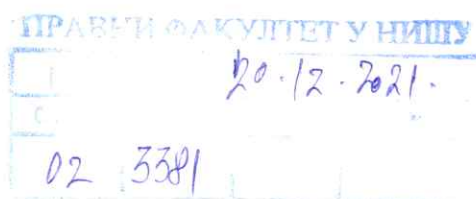
1. Обавештавају се заинтересовани да је Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу јавноправну научну област на Правном факултету у Нишу примљен дана 20.12.2021. године, под бројем 01-3381 и да се налази у Библиотеци Факултета.

2. Извештај је доступан свим заинтересованим лицима у радно време Библиотеке, у року од 30 (тридесет) дана од дана истицања овог обавештења на огласној табли Факултета и сајту Факултета.

3. Ово обавештење истаћи на огласној табли Факултета, а обавештење са извештајем доставити архиви и Библиотеци и истаћи на сајт Факултета.

ДЕКАН

Проф. др Горан Обрадовић

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ У ОДГОВАРАЈУЋЕМ САСТАВУ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу, НСВ бр. 8/18-01-008/21-021 од 22. новембра 2021. године, образована је Комисија за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу јавноправну научну област на Правном факултету у Нишу у саставу: др **Милан Петровић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, у пензији (председник комисије и писац извештаја), др **Предраг Димитријевић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу (члан) и др **Добросав Миловановић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду (члан).

Проучивши достављени конкурсни материјал, Комисија има част да у складу са чл. 10-12 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу поднесе Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу јавно-правну научну област, објављен у листу Националне службе за запошљавање „Послови“, број 960 од 17. 11. 2021. године и на сајту Правног факултета Универзитета у Нишу, уредно подневши сву тражену документацију, пријавио се др Дејан Вучетић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, као једини кандидат.

Комисија констатује да је пријава поднета благовремено и да садржи све податке и прилоге предвиђене важећим прописима, наведене у конкурс, и то:

1. краћу радну биографију,
2. оверене фотокопије диплома о свим стеченим стручним, академским и научним називима,
3. доказе о оствареним активностима и доприносу широј академској заједници,
4. библиографију објављених радова,
5. доказе о руковођењу и чланству у комисијама за завршне мастер радове и руковођењу и чланству у комисијама за одбрану докторских дисертација и рад са научним подмлатком,
6. списак хетероцитата и испуњених услова за ментора, са доказима у ел. форми,
7. попуњен, одштампан и потписан образац о испуњавању услова за избор у звање наставника који се налази на веб порталу Универзитета у Нишу,
8. целокупну документацију са прилозима у електронској форми.

I ОПШТИ БИОГРАФСКИ И ПОДАЦИ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ КАРИЈЕРИ КАНДИДАТА

Др Дејан Вучетић, ванредни професор Правног факултета у Нишу, рођен је у Сарајеву 1974. године.

На Правном факултету Универзитета у Нишу дипломирао је 2000. године. Након дипломирања био је запослен у АИК Банци А.Д. Ниш. Професионалну каријеру на Правном факултету у Нишу започео је 2002. године као асистент-приправник, да би потом био изабран за асистента (2007) и доцента (2012). У звање ванредног професора за ужу јавноправну научну област изабран је 2017. године.

Магистарску тезу под називом “Локална самоуправа у Енглеској са освртом на примену информационе технологије”, одбранио је на Правном факултету Универзитета у Нишу 2007. године. Докторску дисертацију под називом „Децентрализација у континенталним правним системима“ одбранио је на Правном факултету Универзитета у Нишу 2012. године.

На Правном факултету Универзитета у Нишу кандидат изводи предавања и вежбе из предмета Управно право, Медијско право, Право локалне самоуправе и Наука о управљању с правном информатиком - на основним академским студијама права; Посебно управно право, Институције локалне самоуправе, Јавна управа, Полицијско право, Заштита података о личности и Електронска управа - на мастер академским студијама права; и Управно право, Упоредни управни системи и Локална самоуправа - на докторским академским студијама права. Био је гостујући професор Правног факултета Финансијског Универзитета Владе Руске Федерације (2012). Од фебруара 2017. године до октобра 2021. године изводио је наставу из предмета Управно право на Департману за социјалну политику и рад Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

Био је члан редакције научног часописа *Facta Universitatis – Series Law and Politics* Универзитета у Нишу, а од 24. децембра 2021. године, главни је и одговорни уредник овог научног часописа.

На Правном факултету обављао је функцију координатора за сарадњу Правног факултета Универзитета у Нишу са Мрежом правних факултета Југоисточне Европе – СЕЕЛС, био члан Савета Факултета, Одбора за квалитет, Комисије за праћење и унапређивање квалитета студирања и Комисије за докторске и мастер студије права, Савета Центра за јавне политике Европске уније, Стручног одбора Рачунско-информационог центра Правног факултета у Нишу и лица за пријем информације о вођењу поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем, Комисије за давање мишљења о испуњености услова учесника конкурса за избор у звање наставника и мишљења о испуњености услова предложеног ментора и кандидата у поступку пријаве теме и одбране докторске дисертације Правног факултета Универзитета у Нишу, и Заменик председника Дисциплинске комисије Правног факултета Универзитета у Нишу. Тренутно је, заменик шефа Катедре за јавно-правне науке, члан Комисије за праћење и унапређење студирања Правног факултета Универзитета у Нишу и члан Савета Правног факултета Универзитета у Нишу из реда професора у четворогодишњем мандату и Председник Комисије за питања струковних студија Правног факултета Универзитета у Нишу.

Вршио је рецензирање радова за низ научних часописа. То су пре свих: Зборник радова Правног факултета Универзитета у Нишу, часописе Универзитета у Нишу *Теме*, *Facta Universitatis - series Law and Politics* (који тренутно и уређује), Хрватска и компаративна јавна управа, Правни записи и др. Рецензирао је низ монографских

научних публикација и уџбеника од којих се издвајају монографије проф. др Александра Мојашевића „Примена бихејвиористичких налаза у јавним политикама“, доц. др Милоша Прице „Правна држава и медији – канони медијског права“, доц. др Милана Рапајића „Уводне теме о извршној власти и управи“ и уџбеници професора Милана Влатковића и Дарка Голића „Право локалне самоуправе“, те доц. др Невенка Врањеша „Локална самоуправа“.

У току каријере стручно се усавршавао на Правном факултету у Скопљу (Македонија), Централноевропском универзитету у Будимпешти (Мађарска), Правном факултету у Новгороду (Русија), Савезној академији за јавну управу у Бечу (Аустрија), Правном факултету у Салцзбургу (Аустрија), Међународном удружењу школа и института за управу у Риму (Италија), Финансијском универзитету Владе Руске федерације (Русија), Факултету за управу, Универзитета у Љубљани (Словенија), Универзитету Сарланд у Сарбрикену (Немачка) и „Paris-Est Creteil Val de Marne“ у Паризу (Француска) и др.

Од ваннаставних активности треба истаћи успехе које је остварио као тренер студентских екипа које су се такмичиле у симулацији суђења из Медијског права које се, на енглеском језику, сваке године организује у Оксфорду, Енглеска. Две године заредом тим Правног факултета Универзитета у Нишу освајао је друго место (2012. и 2013.) и једном треће (2015.) на регионалном такмичењу у Београду (у конкуренцији најјачих правних факултета из региона - Београда, Загреба, Будимпеште, Солуна, Сарајева и др.), и пласирао се на завршно такмичење најбољих тимова света у Оксфорду. На завршним такмичењима сваке године писани поднесци тимова Правног факултета из Ниша добијали су највише оцене на регионалним такмичењима а 2013. године и награду за најбоље написане поднеске. Др Дејан Вучетић је председавао судећем већу на регионалним такмичењима студената права у области примене Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода под називом „Pre moot on Human Rights“ 2018. и 2019. године.

Такође, др Вучетић поседује богато деветнаестогодишње искуство у области реализовања различитих пројеката реформе државне управе и локалне самоуправе. Током тог периода стекао је богато професионално искуство у области реформе јавне управе и локалне самоуправе као експерт за високо сложене задатке, такође и области изградње капацитета јавне управе и локалне самоуправе, односно у области управљања људским ресурсима у Србији, области унапређења ефикасности и делотворности административних процедура и др. Сарађивао или сарађује са Канцеларијом Националног савета Владе Републике Србије за децентрализацију, Сталном конференцијом градова и општина Србије и Министарством правде, државне управе и локалне самоуправе као члан Комисије за израду Нацрта Закона о инспекцијама (2013 и 2014). Два пута је ангажован као стручни консултант Савета Европе на пројектима који су се тицали увођења система управљања људским ресурсима у одабраним јединицама локалне самоуправе у Србији. Године 2020. постављен је за члана радне групе Министарства за државну управу и локалну самоуправу са задатком да изради Програм за реформу система локалне самоуправе. Такође сарађивао је са управама низа локалних самоуправа попут управа града Ниша (члан Комисије за писање новог Статута Града 2018. године), Крагујевца, Чачка, Зрењанина, Зајечара, Враћа, али и низа општина попут Медвеђе, Беле Паланке, Нове Вароши и других. То богато практично искуство омогућило му је да у пракси провери теоријске поставке науке управног права, а поготову управног процесног права.

Као истраживач је учествовао или још учествује на више пројеката, и то: „Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе“ (2006-2011) реализованог од стране Правног факултета у

Нишу, „Пристап правосуђу - инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије“ (2006-2010) који се реализовао од стране Правног факултета у Нишу уз финансијску помоћ Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“ (179046) који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу, уз подршку Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије (2010-). Од избора у претходно звање био је ангажован или још увек учествује у реализацији следећих пројеката: пројекат „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, пројекат националног карактера (бр. 179046) који финансира Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије, пројектни циклус 2011-2019. године, а чији је носилац био Правни факултет у Нишу; потом пројекта „Усаглашавање права Србије са правом Европске уније“, 2013-2020, који је финансирао Правни факултет Универзитета у Нишу; те пројекта „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу за период 2020-2025. године.

Посебно се истиче учешће на два међународна пројекта, и то: ЕРАЗМУС К2+ Пројекат изградње капацитета у високом образовању под називом „Интердисциплинарни програм кратких циклуса у области креирања и анализе јавних политика“ (ППМА), Project Reference 598596-EPP 1-2018-1-RS-EPPKA2-SBHE-JP, који се реализује на Универзитету у Нишу (2019-2022) и пројекат реализован у оквиру мреже SEELS: The Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and "Invisible" Persons without IDs (2019-2021). Током реализације ЕРАЗМУС пројекта боравио је на Универзитету „Paris-Est Creteil Val de Marne“ у Паризу, Француска, 61 av. du General de Gaulle, 94000 Creteil, Париз (2019. године).

Био је ментор у изради девет мастер као и члан двадесет комисија за одбрану завршних мастер радова, у периоду од избора у претходно звање.

Када су докторске студије у питању кандидат је био (или јесте) ментор приликом израде докторских дисертација, односно био је члан три Комисије за одбрану докторских дисертација, и то: ментор и члан Комисије за оцену и јавну одбрану докторске дисертације под називом „Правно-уређење јавних медијских сервиса“, Андреја Благојевића, студента докторских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу, ментор за израду докторске дисертације под називом „Приговор као правно средство у управном поступку“, Милоша Деновића, студента докторских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу, члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације под називом „Правна средства у управном спору“, Невене Миленковић, студенткиње докторских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу и члан Комисије за одбрану докторске дисертације под називом „Однос органа територијалне аутономије и државне управе у Републици Србији“, Игора Симића, студента докторских студија на Правном факултету Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици.

Аутор је већег броја уџбеника, монографија и научних и стручних радова, које приказујемо у наставку.

II ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

Сви научни и стручни радови које је приложио кандидат Дејан Вучетић разврстани су у две категорије: радови објављени пре избора у звање ванредни професор и радови објављени након избора у звање ванредни професор. Пошто су радови објављени пре избора у звање ванредни професор анализирани приликом избора у претходно звање, у Извештају се даје приказ само оних радова објављених након избора у звање ванредни професор који су од значаја за избор кандидата.

1. Радови објављени пре избора у звање ванредни професор

1.1. Магистарски рад и докторска дисертација

- 1. Локална самоуправа у Енглеској са освртом на примену информационе технологије** (магистарска теза), Ниш, 2007, 225 стр.
- 2. Децентрализација у континенталним правним системима** (докторска дисертација), Ниш, 2012, 419 стр. (M70)

1.2. Монографије, уџбеници, приручници и лексикони:

- 1. Децентрализација као полазиште даљег развоја Србије: приручник**, коаутор, Ниш, 2006, 146 стр, (ISBN 86-909603-0-9),
- 2. Нишки лексикон**, Ниш: Службени Гласник - Град Ниш, 2011, 656 стр., (ISBN 978-86-519-1010-7),
- 3. Појмовник децентрализације**, М. Пајванчић, Д. Вучетић et. al., Београд, Канцеларија Националног савета за децентрализацију, 2011, 159 стр., (ISBN 978-86-914985-1-1),
- 4. Систем локалне самоуправе**, П. Димитријевић, Д. Вучетић, Београд: Службени гласник, 2011, стр. 294, (ISBN 978-86-519-0947-7)
- 5. Систем локалне самоуправе: норма и процес**, П. Димитријевић, Д. Вучетић, Ниш: Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2011, 296 стр. (у поновљеном издању 2014. и 2015. године), (ISBN 978-86-7148-130-4),
- 6. Управно право: практикум**, П. Димитријевић и Д. Вучетић, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, 108 стр. (ISBN 978'86-7148-122-9).
- 7. Избори 2012: (не)правилности у изборном процесу**, Ђ. Вуковић, Д. Вучетић. Ниш: Национална коалиција за децентрализацију, 2013, 149 стр. (ISBN 978-86-916371-0-1),
- 8. Систем локалне самоуправе: норма и процес**, П. Димитријевић, Д. Вучетић и Ј. Вучковић, Ниш: Свен, 2016, 324 стр., (ISBN 978-86-7746-588-9)

9. **Приручник за спровођење локалних избора**, М. Јовановић, (ур.). Београд: Стална конференција градова и општина Србије, 2016, 235 стр. (ISBN 978-86-88459-54-9).
10. **Правни режим и институције енглеске локалне самоуправе**, Д. Вучетић, Ниш: Медивест, 2017, 201 стр., (ISBN 978-86-88415-98-9).

1.3. Радови објављени у научним часописима, тематским зборницима радова и зборницима радова са научних скупова, до избора у звање ванредни професор

1. *Miroslav Pečujlić, Globalization – Two Worlds*, Belgrade, 2002 (приказ књиге), Facta Universitatis, Niš: Univerzitet, Vol. 1, No 7, 2003, str. 849-856 (ISSN 0354-2009),
2. *Модернизација локалне управе у Енглеској – од традиционалне ка савременој локалној управи*, Зборник радова правног факултета у Нишу, XLIII/2003, стр. 339-360 (ISSN 0350-8501),
3. *О савременој тенденцији информатичко-технолошке реформе изборног поступка*, Humanitas – свеска за друштвене науке, (бр. 1-2/2003), Ниш 2003, стр. 58-86 (ISSN 0354-1983),
4. *Реновирање српске локалне самоуправе*, Humanitas – свеска за друштвене науке, бр. 3-4/2003. године, Ниш, 2003, стр. 44-84 (ISSN 0354-1983),
5. *Институција омбудсмана*, Humanitas – свеска за друштвене науке, (бр. 2/2004. године), Ниш, 2004, стр. 1-23 (ISSN 0354-1983),
6. *Модернизација локалне управе у Енглеској – од традиционалне ка савременој локалној управи*, Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе: зборник радова [Електронски извор], Ниш: Институт за правна и друштвена истраживања Правног факултета, стр. 485-497, 2005, (ISBN 86-7148-054-2),
7. *Milan Petrović, Science of Public Administration as a Prerequisite of Administrative Policy: Book Review*, U: Facta Universitatis. Series Law and Politics, Niš: University of Niš, /2007/, Vol. 2, No 1 (2004), стр. 91-95. (ISSN 1450-5517),
8. *Serbian Judicial Review of Administrative Acts and European Standards for Administrative Disputes*, Facta Universitatis. Series Law and Politics, Niš: University of Niš, /2008/. - Vol. 3, No 1 (2005), стр. 73-90 (ISSN 1450-5517),
9. *Приказ књиге: Милан Петровић, Наука о управљању као претпоставка управне политике (општи део)*, Центар за публикације Правног факултета, Ниш, 2006, 404 странице, Зборник радова Правног факултета у Нишу, XLVII, Ниш, 2006, стр. 167-173 (ISSN 0350-8501),
10. *The Most Important Changes in the Serbian System of Territorial Decentralization*, Facta Universitatis. Series Law and Politics, Niš: University, 2008, Vol. 5, No 1 (2007), стр. 39-46 (ISSN 1450-5517),
11. *Редефинисање процеса децентрализације*, Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 2, бр. 10 (2007), стр. 905-914 (ISSN 0350-0500), M24,
12. *Европски стандарди заштите људских права приликом управног поступања из угла Републике Србије*, у: З. Радивојевић (ур.), Уставне и међународноправне гаранције људских права. Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2008, стр. 175-190. (ISBN 978-86-7148-085-7), M44,
13. *Нови елементи у територијалној децентрализацији Србије*, Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 2, бр. 10 (2008), стр. 909-918, (ISSN 0350-0500) M51,

14. **Основни елементи енглеског правног система**, Humanitas, Ниш: СКЦ, бр. 3-4 (2008), стр. 1-17, (ISSN 0354-1991),
15. **Типични случајеви манљивости форме управних аката у српској управно-процесној пракси**, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет, бр. 51 (2008), стр. 175-196, (ISSN 0350-8501), М52,
16. **Карактеристични недостаци у облику и саставним деловима решења донетих при управном поступању**, Билтен судске праксе, Ниш: Окружни суд, бр. 30 (2009), стр. 112-132, (ISSN 1452-6603),
17. **Међуопштинска сарадња као вид територијалне реформе**, Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 3, бр. 11 (2009), стр. 411-424, (ISSN 0350-0500), М51,
18. **Појам и карактеристике децентрализације**, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, бр. 54 (2009), стр. 157-180, (ISSN 0350-8501), М52,
19. **Равномеран регионални развој у правним системима Републике Србије и Европске уније**, у: Н. Стојановић, С. Голубовић (ур.), Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе: зборник радова, Ниш: Центар за публикације Правног факултета у Нишу, св. 1, 2009. - стр. 475-496, (ISBN 978-86-7148-098-7), М44,
20. **Еколошки спорови и њихово решавање у класним парницама**, (коаутор са Дејаном Јанићијевићем) Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 1, бр. 9 (2010), стр. 417-430, (ISSN 0350-0500), М51,
21. **Надзор над јединицама локалне самоуправе у Енглеској**, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет - Центар за публикације, бр. 55 (2010), стр. 129-156, (ISSN 0350-8501), М52,
22. **Округли сто "Живот и дело Славољуба Поповића"**, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет - Центар за публикације, бр. 55 (2010), стр. 211-229, (ISSN 0350-8501), М44,
23. **Правни положај престоница и великих градова**, у М. Петровић и Н. Стојановић (ур.): Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права: тематски зборник радова (Св. 1), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 375-398, (ISBN 978-86-7148-118-2), М44,
24. **Јонизујућа зрачења, штетни ефекти и радиолошка заштита**, у: П. Димитријевић и Н. Стојановић: Екологија и право: тематски зборник, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, стр. 613-628, (ISBN 978-86-7148-146-5), М44,
25. **Правне претпоставке коришћења муниципалних обвезница у Републици Србији**, у: Б. Давитковски (ур.), Међународната научна конференција "Развојни тенденције во управното законодавство": зборник на Правниот факултет, Скопје: Правен факултет, 2011, стр. 113-130, (ISBN 978-608-4655-03-9), М33,
26. **Принцип супсидијарности као руководно начело при одређивању послова јединица децентрализације**, у: П. Димитријевић (ур.): Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова (Књ. 1), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, стр. 427-436, (ISBN 978-86-7148-148-9), М44,
27. **Теоријско одређење појма децентрализације у делу Славољуба Поповића**, у: М. Петровић (ур.), Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број посвећен Славољубу Поповићу, Ниш: Правни факултет - Центар за публикације, 2011, бр. 57, 2011, стр. 173-184, (ISSN 0350-8501), М44,
28. **Правно-економске поставке коришћења општинских обвезница за финансирање локалног економског развоја и унапређење конкурентности јавног сектора у Републици Србији**, (коаутор са Милошем Јовановићем) у: Љ. Станковић (ур.): Унапређење конкурентске предности јавног и приватног сектора умрежавањем

- компетенција у процесу европских интеграција (тематски зборник радова водећег националног значаја), Економски факултет Универзитета у Нишу, стр. 171-191, (ISBN 978-86-6139-033-3), М44,
29. *Децентрализација јавног информисања*, Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број. Медији и људска права. Ниш: Правни факултет, 2012. - Бр. 61 (2012), стр. 407-420. (ISSN 0350-8501), М52,
30. *Improvement of administrative procedures and reduction of bureaucracy as a legal instrument for enhancing local economic development in Republic of Serbia*, Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, 2012. Vol. 10, No 1 (2012), pp. 25-41. (ISSN 1450-5517), М53,
31. *Право на штрајк запослених у јединицама локалне самоуправе*, (коаутор са И. Баруном), Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број. Заштита људских и мањинских права у европском правном простору. Ниш: Правни Факултет, 2012. - Бр. 62 (2012), стр. 359-376. (ISSN 0350-8501), М52,
32. *European standards and Public Administration Reform in the Republic of Serbia*, (коаутор са Z. Lončarom), 16th Toulon-Verona Conference "Excellence in Services". Ljubljana: Univerzity of Ljubljana, Slovenia, 2013, pp. 434-454. (ISBN 9788890432736), М31.
33. *Инстанциона заштита изборног права - по приговору странке или по службеној дужности?*, у: П. Димитријевић (ур.): Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. (Књ. 3). Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2013, стр. 341-356. (ISBN 978-86-7148-178-6) М44,
34. *Принцип сразмерности у европском и српском праву*, (коаутор са З. Лончаром). Теме. - Ниш: Универзитет, 2013. - Бр. 4 (2013), стр. 1617-1642. (ISSN 0353-7919), М24,
35. *Специфичности поступка издавања грађевинске дозволе* (коаутор са П. Димитријевићем), Зборник радова Правног факултета у Нишу Ниш: Правни Факултет, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 325-344. ISSN 0350-8501, М51,
36. *Administrative-judicial protection of electoral right: with analysis of the judicature of the administrative court of Serbia*, (коаутор са Д. Јанићијевићем и Н. Ранђеловићем), Теме. Ниш: Универзитет, 2014, бр. 3, стр. 1273-1295. (ISSN 0353-7919), М24,
37. *Codification of European administrative procedure law and its reflections on Serbian public administration reform*, у: EU Administrative Law and its Impact on the Prosess of Public Administration Reform and Integration into the European Administrative Space of South East European Countries. Skorpje : SEELS, 2014., стр. 99-110. (ISBN 978-608-4697-11-4), М14,
38. *Европска управно-процесна правила и општи управни поступак Републике Србије*, У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш: Правни Факултет, 2014., бр. 68 (2014), стр. 175-186. (ISSN 0350-8501) М51,
39. *Територијална организација Републике Србије*, у: М. Лазић (ур.): Усклађивање права Србије са правом ЕУ: тематски зборник радова. Ниш: Правни факултет, 2014, стр. 389-402, (ISBN 978-86-7148-187-8) М44,
40. *Остваривање права на службену употребу језика* (коаутор са П. Димитријевићем), Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет, 2015, бр. 70 (2015), стр. 229-251, (ISSN 0350-8501), М51,
41. *Поступак заштите изборног права на локалним изборима у Републици Србији*, у: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова (Књ. 5). Ниш: Правни факултет, 2015, стр. 131-146, (ISBN 978-86-7148-212-7), М44,

42. *What needs to be changed in Serbian legal regime of electoral rights protection?* Facta universitatis. Niš: University, Vol. 13, no. 2 (2015), стр. 149-160. (ISSN 1450-5517), M53,
43. *The liability of social networks for extreme forms of speech*, (коаутор са Г. Бончић и П. Пешићем), Facta universitatis. Niš: University, Vol. 14, no. 1 (2016), стр. 1-14, (ISSN 1450-5517), M53,
44. *Decentralisation of City Administration and Competences of Decentralised City Units*, Croatian and Comparative Public Administration, Zagreb: Institut za javnu upravu Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. 2016 (1), pp. 107-136. (ISSN 1331-6443), M51,
45. *Distinctive features of special administrative proceedings in health care matters*, у: М. Лазић, С. Кнежевић (eds.): Legal, social and political control in national, international and EU law: collection of papers. Niš: Faculty of Law, 2016, стр.179-202, (ISBN 978-86-7148-229-5), M44,
46. *Управљање регулаторним процесом*, (коаутор са П. Димитријевићем), у: М. Лазић (ур.): Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ": зборник радова. (Књ. 3). Ниш: Правни факултет, 2016. стр. 61-80, (ISBN 978-86-7148-216-5), M44,
47. *Is mediation viable in administrative matters?* Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, Vol. 14, No 4 (2016), стр. 495-504, (ISSN 1450-5517), M53,
48. *Студија о ефикасности решавања управних спорова у Републици Србији*, (коаутор са А. Мојашевићем), Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, бр. 10/2016, други том, стр. 283-293, (ISSN 0350-0500), M51,

2. Листа и приказ радова објављених након избора у звање ванредни професор

2.1. Монографије, уџбеници, приручници и лексикони

1. **Систем локалне самоуправе: норма и процес**, П. Димитријевић, Д.Вучетић, Ј. Вучковић. - 5. измењено и допуњено изд. Ниш: Медивест, 2018, 250. стр. ISBN 978-86-80842-23-3.
2. **Систем локалне самоуправе: норма и процес**. Предраг Димитријевић, Дејан Вучетић, Јелена Вучковић. - 6. допуњено и измењено изд. - Ниш: Медивест, 2020. 294 стр. ISBN 978-86-80842-75-2
3. **Право локалне самоуправе**, основни уџбеник, П. Димитријевић, З. Лончар, Д. Вучетић. Београд: Службени гласник, 2020. 291 стр. ISBN 978-86-519-2508-8. [COBISS.SR-ID 13223433], 291стр;
4. **Chapter IX. Serbia**. Dejan Vučetić. In: KMIECIAK, Zbigniew. Administrative Proceedings in the Habsburg Succession Countries. University of Lodz Publishing House: Wolters Kluwer. Lodz: Warszawa, Poland. ISBN 978-83-8220-065-2, e-ISBN 978-83-8220-066-9, ISBN 978-83-8187-516-5, <http://dx.doi.org/10.18778/8220-065-2>; (M13)

5. **Приручник за спровођење принципа доброг управљања на локалном нивоу**, помоћни уџбеник, Ј. Јеринић, Д. Вучетић, М. Станковић. – Београд: Стална конференција градова и општина - Савез градова и општина Србије, 2020, 387 стр. ISBN 978-86-80480-25-1 ,
6. **Менаџмент јавне управе**, П. Димитријевић, Д. Вучетић. - Београд: Досије студио: SeCons - група за развојну иницијативу; Ниш: Универзитет, 2021. - 192 стр. ISBN 978-86-6047-362-4, COBISS.SR-ID – 37128201, (M42);
7. **Професионализација јавне управе у Србији**, З. Вукашиновић-Радојичић, Д. Вучетић, Београд: Криминалистичко-полицијски универзитет, 2021, ISBN - 978-86-7020-468-3, COBISS.SR-ID – 46461193, (M42).

2.2. Радови објављени у научним часописима, тематским зборницима радова и радови саопштени на међународним и домаћим научним скуповима штампани у целини или зборницима сажетака

1. **Организација управе римског царства у контексту савремених принципа формирања органа управе**, у: Друга међународна Балканска конференција за римско право и римскоправну традицију "Универзалност римског права": зборник сажетака. – Ниш : Правни факултет, 2017, стр. 63-64. ISBN 978-86-7148-239-4, (M34),
2. **О глобалним трендовима у кодификовању управног поступања**, Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш, Правни факултет, бр. 78 (2018), стр. 197-216. ISSN 0350-8501, doi: 10.5937/zrpfni1878197V, (M24 - према чл. 3 Ближих критеријума за избор у звања наставника);
3. **Непосредно учешће грађана у остваривању локалне самоуправе**, (коаутор са Предрагом Димитријевићем и Јеленом Вучковић), Правни живот: тематски број. Право и заповест разума. Београд, Удружење правника Србије, бр. 10, том 2 (2018), стр. 261-282. ISSN 0350-0500, (M51);
4. **Economic and Environmental Effects from Liberalizing Utility Service Prices in the Republic of Serbia**, (коаутор са С. Радукић и Д. Перовићем), Индустрија, Vol. 46, No. 4, 2018, стр. 29-46, doi:10.5937/industrija46-18444, UDC 351.824.11:338.5 332.872.23(497.11), ISSN 0350-0373, (M51);
5. **Implementacija standarda Evropske povelje o lokalnoj samoupravi u Republici Srbiji**, (коаутор са Предрагом Димитријевићем и Јеленом Вучковић), Europeizacija hrvatske lokalne samouprave (Godišnji znanstveno-stručni skup Instituta za javnu upravu), Zagreb: Institut za javnu upravu, 2018. str. 617-641. ISBN 978-953-7935-07-8), (M33);
6. **Правни и економски положај градских општина у Републици Србији**, (коаутор са Александром С. Мојашевићем), Право у функцији развоја друштва: зборник радова = The Role of Law in Social Development: collection of papers. Том 1. - Приштина [тј.] Косовска Митровица: Правни факултет Универзитета, 2019, стр. 561-579. ISBN 978-86-6083-059-5, (M63),
7. **Закон о општем управном поступку и информационо-технолошко унапређење рада српске управе**, Међународна научна конференција "Право и мултидисциплинарност", Ниш, 12-13. април 2019 = Collection of Summaries/ International Scientific Conference "Law and multidisciplinary", [Nis, 12th-13th April 2019]: зборник сажетака. Ниш, Правни факултет, 2019. ISBN 978-86-7148-255-4, (M34),

8. *Развој службеничког законодавства и образовања у Србији - историјске и савремене тенденције*, (коаутор са Зорицом Вукашиновић Радојичић и Иваном Крстић-Мистрицеловић).Теме, Ниш: Универзитет, бр. 1 (2019), стр. 109-132. ISSN 0353-7919, <https://doi.org/10.22190/TEME190108012V>, (M24),
9. *U.S. influence on the Public agencies system in Serbia*, (коаутор са Predragom Dimitrijevićem i Jelenom Vučković). у: Nebojša Kuzmanović, Darko Trifunović (eds.) Proceedings/International scientific conference "Serbian-American relations", Belgrade, September 11, 2019. Novi Sad, Archives of Vojvodina, Belgrade: Institute for National and International Security, 2019. - str. 103-130. ISBN 978-86-80017-61-7, (M33),
10. *Врсте одлука у управном спору*. Зборник радова 150 година управног спора у Србији 1869-2019 (ур. Вук Цуцић). Београд: Управни суд Републике Србије, Правни факултет Универзитета у Београду, 2019, стр. 177-220. ISBN Управни суд: 978-86-901466-0-4, ISBN Правни факултет Универзитета у Београду: 978-86-7630-826-2; (M63),
11. *Анализа управно-судске заштите изборног права пружене поводом локалних избора 2016. године*, у Г. Обрадовић (ур.) Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ": зборник радова. Књ. 7, Ниш : Правни факултет, 2020, стр. 93-118. ISBN 978-86-7148-266-0, (M45),
12. *General Administrative Procedure Act and information technology improvements in Serbian public administration*. у: Кнежевић, Саша С., Настић, Маја (ур.). "Право и мултидисциплинарност" = "Law and multidisciplinary". Ниш: Правни факултет Универзитета: Faculty of Law University, 2020. стр. 3-17. ISBN 978-86-7148-263-9. [COBISS.SR-ID 15010057], (M33),
13. *Одговорност запослених у локалној самоуправи у контексту принципа доброг управљања*, у: Г. Обрадовић, А. Тасић (ур.): Зборник сажетака/Међународна научна конференција Одговорност у правном и друштвеном контексту, Ниш, 18. септембар 2020. = Collection of summaries / International Scientific Conference Responsibility in the legal and social context; Ниш, Правни факултет Универзитета, 2020. стр. 245-246. ISBN 978-86-7148-264-6, (M34),
14. *Делотворност ванредних правних средстава у управном поступку*, (коаутор са П. Димитријевићем), Правни живот: Тематски број. Унификација права и правна сигурност. Београд: Удружење правника Србије. Бр. 10, том 2, 2020; (M33),
15. *Accountability of Local Administration Personnel in Serbia in The Context of Good Governance Principles*, у: G. Obradović, A. Tasić (eds) "Одговорност у правном и друштвеном контексту" = "Responsibility in the legal and social context". Ниш: Правни факултет Универзитета: Faculty of Law University, 2020, стр. 209-227, (M33),
16. *Electronic Dispute Resolution: Changing the Paradigm or Status Quo?* (коаутор са Aleksandrom Mojaševićem), in: International Scientific Conference „Transformative Technologies: Legal and Ethical Challenges of the 21st Century“, Book of Abstracts, Faculty of Law, University of Banja Luka, 7-8 February 2020, p. 17 (ISBN 978-99938-50-93-9), (M34),
17. *Electronic Dispute Resolution: Paradigm Shift or Status Quo?* (коаутор са Aleksandrom Mojaševićem), in: International Scientific Conference of Special Importance, Faculty of Law, University of Banja Luka (in co-organization with the Center for Bioethical Studies in Belgrade and the UNESCO Chair in Bioethics), 7-8 February, 2020, Thematic collection "Transformative technologies: legal and ethical challenges of the XXI century", str. 173-190, ISBN 978-99976-54-02-1 DOI 10.7251/NSTT2001181, (M33);
18. *Заштита изборног права у управном спору*. (коаутор са Д. Миленковићем), у: М. Јовановић (ур.), Избори у Србији 1990-2020. Београд: Службени гласник, Факултет Политичких наука. 2020. стр. 1029-1043; (M63);

19. *Is the link between Serbian local governments' public policy goals and local civil servants' performance goals strong enough?* (првопотписани аутор, коаутор са Р. Dimitrijevićem), *Facta Universitatis, series Law and Politics*, 2020, No. 3., <https://doi.org/10.22190/FULP2003147V>, (M53),
20. *Делотворност процесних решења у првостепеном управном поступку*, Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш, Правни факултет, бр. 91 (2021), стр. 75-96. ISSN 0350-8501, doi:10.5937/zrpfno-29288, (M24 - према чл. 3 Ближих критеријума за избор у звања наставника),
21. *Регистровање административних поступака – теоријске недоумице и практичне последице* (коаутор са П. Димитријевићем), *Правна ријеч*. Бања Лука, Удружење правника Републике Српске, 2021. – Година XVIII, Бр. 64 (2021), стр. 75-92. ISSN 1840-0272 (рад представљен 1. октобра 2021. године); (M33),
22. *Однос Закона о општем управном поступку и других закона у материји уређења боравка странаца на територији Републике Србије са посебним фокусом на поступак тражења азила*, (коаутор са М. Прицом), у: "Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum seekers and Legally Invisible Persons - Guide to good practices", Зборник радова, Ниш, 2021, стр. 245-285, (M33).

2.3. Остало

1. *Истине и контроверзе кинематографског права у Србији - О једном неоправдано (правно) занемареном облику уметничке слободе изражавања*, (коаутор са Дејаном Дабићем), *Свеске за јавно право - Blatter fur Offentliches Recht*. (Онлајн изд.). Сарајево: Фондација Центар за јавно право, 2018.
2. *Анализа управно-судске заштите изборног права пружене поводом локалних избора 2016. године*, Билтен судске праксе Вишег суда у Нишу. Нови Сад, *Paragraf Lex*, 35 (2019), стр. 161-184. ISSN 2335-0504,
3. *Заштита изборног права на локалним изборима*, у: М. Јовановић (ур.) *Приручник за спровођење локалних избора* (2. изд). Београд, Стална конференција градова и општина - Савез градова и општина Србије, 2020, стр 239-255. ISBN 978-86-80480-06-0,
4. *Editorial*. у: D. Vučetić (ed.) *Facta universitatis. Series Law and Politics*, Niš, Univerzitet, Vol. 19, no. 1 (2021), str. i-iii. ISSN 1450–5517; (M296).

3. Приказ радова објављених након избора у звање ванредни професор

3.1. Уџбеници и монографије

1. **Право локалне самоуправе (коаутор са П. Димитријевићем и З. Лончаром)**. Београд: Службени гласник, 2020. 291 стр. Правна библиотека, Едиција Уџбеници и приручници. ISBN 978-86-519-2508-8. [COBISS.SR-ID 13223433]

Ова монографија је одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Нишу о утврђивању литературе за савлађивање наставних садржаја и припремање испита на основним академским студијама права у школској 2021/2022. години, бр. 01-2075/24 од 16.09.2021. године увршћена као основни уџбеник у обавезну литературу за предмет Право локалне самоуправе на трећој години основних академских студија права, за предмет Институције локалне самоуправе на мастер студијама права, а један је од обавезних уџбеника на докторским студијама права.

Посебан квалитет раду даје чињеница да локалну самоуправу не анализира само као готов нормативни систем већ и као процес који је истовремено и економски, политички, национални и културни.

У питању је дело којим се заокружује вишедеценијско озбиљно бављење правом локалне самоуправе од стране сва три аутора. Главни циљ ове књиге јесте да укаже на основна и отворена питања која се односе на локалну самоуправу и актуелно стање у Србији, са освртом на различита упоредна искуства. Садржина књиге је усклађена са наставним планом на предметима Право локалне самоуправе, односно Локална самоуправа, који су део наставних програма на основним, мастер и докторским студијама на Правном факултету Универзитета у Нишу, али и у Београду, Новом Саду и Крагујевцу.

Уџбеник је подељен на пет делова: реално и појмовно уобличавање локалне самоуправе, основни проблеми локалне самоуправе, структура система локалне самоуправе, историјско уобличавање локалне самоуправе у Србији и локална самоуправа у Републици Србији.

У првом делу уџбеника обрађена су питања настанка локалне самоуправе, те њеног појмовног уоквиравања и разграничења, правна природа, елементи, теоријско-правни и позитивно-правни појам локалне самоуправе. Последње питање којим се аутори баве у првом делу јесте сагледавање Европске повеље о локалној самоуправи као најзначајнијег међународноправног документа у овој области.

У другом делу уџбеника обрађени су појмови централизације, децентрализације њихов однос са локалном самоуправом и глобални амбијент у коме локална самоуправа егзистира и функционише. За модеран приступ питању локалне самоуправе од изузетног је значаја менаџерски приступ управљању локалном заједницом што се обрађује у другој глави овог прилично обимног дела уџбеника. Потом следе главе посвећене питањима јавног интереса и његовог места у локалној заједници, учешћу грађана у обављању послова локалне самоуправе (грађанска партиципација), надзору и контроли локалне самоуправе (посебно издвајамо питање принципа на којима се заснива однос државе и локалне самоуправе), одговорности локалне самоуправе (њених различитих облика, као и субјеката одговорности).

У трећем делу уџбеника аутори заокружују систематику обрађених питања у систем локалне самоуправе, кроз главе које се баве питањима фактора који на њу утичу, различитим моделима организације и управљања у локалној самоуправи, те питањима структуре и основних типова јединица локалне самоуправе (општина, град и главни град).

Четврти део је у потпуности посвећен историјском уобличавању локалне самоуправе у Србији, применом историјско-правног метода. Део је у потпуности прерађен и побољшан у односу на нека ранија дела која су писали Димитријевић и Вучетић. У њему је кроз шест глава обрађена народна самоуправа у 18. и 19. веку, локална самоуправа у Краљевини СХС и Краљевини Југославији до 1941. године, потом локална самоуправа у ФНРЈ (1946–1963), у СФРЈ (1963–1992), СРЈ (1992–2003) и на крају у ДЗ Србије и Црне Горе (2003–2006).

Последњи и најзначајнији део уџбеника посвећен је анализи позитивно-правног уређења локалне самоуправе у Републици Србији, као једне врло динамичне области која захтева константно праћење и ажурирање. У петнаест глава (правна регулатива, територијална организација, односи органа републике, територијалне аутономије и органа јединица локалне самоуправе, главни град, месна самоуправа, комуналне делатности, комунална милиција, међусобна сарадња и удруживање, управљање људским ресурсима, локална демократија, заштита локалне самоуправе, еколошка функција локалне самоуправе и финансирање локалне самоуправе) врло су зналачки

обрађени најважнији прописи без чијег постојања и познавања локална самоуправа у Републици Србији не би могла да постоји и функционише.

1. **Приручник за спровођење принципа доброг управљања на локалном нивоу**, помоћни уџбеник, (коаутор са Ј. Јеринић, и М. Станковић. Београд, Стална конференција градова и општина - Савез градова и општина Србије, 2020. 387 str. ISBN 978-86-80480-25-1.

Овај приручник је одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Нишу о утврђивању литературе за савлађивање наставних садржаја и припремање испита у школској 2021/2022. години на Студијском програму мастер академских студија права - општи смер из 2020. године бр. 01- 2075/26 од 16.09.2021. године сврстан међу уџбенике за предмет Институције локалне самоуправе.

Књига обухвата скоро дводеценијске резултате и, искуства, препоруке, и попис најзначајнијих елемената домаћег и међународног правног оквира – прописа, стручна, истраживачка и научна литература и друге релевантне информације, доступне на интернету. Врло је савремено конципирана због своје методолошке уједначености и систематизације грађе у засебне целине које се могу проучавати независно, по кључним речима и областима.

Свако од поглавља посвећено је једном или групи принципа доброг управљања, те подељено на тематски заокружена потпоглавља и методолошки идентично обрађено, кроз следеће аспекте: дефинисање принципа и појмова у теоријском и практичном смислу, представљање релевантних међународних прописа и стандарда које је Република Србија је ратификовала, представљање релевантног националног правног оквира – од Устава, преко стратешких и акционих докумената, до детаљно приказаних кључних закона и подзаконских аката који регулишу кључне теме, представљање одабраних примера добре праксе, истраживања, резултата пројеката, резиме поглавља, и преглед додатне литературе и спискова надлежних органа, односно институција и целокупне важеће регулативе, доступне путем интернета.

У првом делу обрађени су главни аспекти и елементи појмова добро управљање и добра управа, те њихово дефинисање у документима међународних организација, прописима и стратешким документима Републике Србије.

У другом делу књиге обрађени су различити аспекти одговорности као једног од принципа доброг управљања: одговорно управљање развојем и јавним ресурсима локалне заједнице, механизми за успостављање одговорности службеника и функционера локалне самоуправе, начела спољашње контроле локалне самоуправе, те заштита права грађана и забрана дискриминације у локалној самоуправи.

У трећем делу књиге аутори су се детаљно бавили питањима транспарентности, отворености и партиципације грађана у пословима локалне самоуправе.

Четврти део посвећен је равноправности у поступању локалне самоуправе, а пети предвидивости, ефикасности и делотворности управног поступања у локалној самоуправи.

У оквиру дела посвећеног предвидивости обрађена је њена теоретска страна, међународноправна и позитивно правна страна, а посебна пажња посвећена је предвидивости на нивоу локалне управе и то предвидивости заснованој на прописима, предвидивости заснованој на стандардизованим поступцима, предвидивости заснованој на управној пракси, на (управним) уговорима те обавештењима, гарантним актима и управним радњама органа локалне самоуправе.

У оквиру дела посвећеног ефикасности обрађена посебна пажња посвећена је принципу ефикасности у поступању органа јединица локалне самоуправе,

функционалној анализи, моделирању административних поступака, смањењу трошкова, поштовању процесних рокова, јединственом управном месту, размени података по службеној дужности и међуопштинској сарадњи.

У оквиру дела посвећеног делотворности рада локалне управе поред теоретског и међународноправног и националноправног нормативног оквира посебно су обрађена питања унапређења квалитета у раду локалне управе, стандардизација и оптимизација управних и других поступака, анализа ефеката прописа и докумената јавних политика, те делотворност инспекцијског надзора.

У последњем петом делу књиге обрађени су механизми за превенцију и санкционисање корупције на локалном нивоу, а нарочито обавезе које јединице локалне самоуправе имају у том погледу, постојање и примена антикорупцијских механизма и јавних политика на локалном нивоу, управљање сукобом интереса и поклонима функционерима и службеницима локалне самоуправе те успостављање и примена интерних механизма у поступцима узбуњивања.

3. Менаџмент јавне управе, (коаутор са П. Димитријевићем). Београд: Досије студио: SeCons - група за развојну иницијативу; Ниш: Универзитет, 2021. - 192 str. ISBN 978-86-6047-362-4, COBISS.SR-ID - 37128201, (M42)

Монографија „Менаџмент јавне управе“ резултат је вишегодишњег бављења овом облашћу, оба аутора. Ова монографија је Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Нишу о утврђивању литературе за савлађивање наставних садржаја и припремање испита на основним академским студијама права у школској 2021/2022. години, бр. 01-2075/24 од 16.09.2021. године, као основни уџбеник увршћена у обавезну литературу за предмет Наука о управљању са правном информатиком. Зато је, упркос својој „озбиљности“, рукопис зналачки прилагођен широј читалачкој публици, коришћењем модерних техника писања, што представља још један његов, додатни квалитет.

Сходно логичној замисли аутора, читалац се постепено „уводи“ у најважније управљачке појмове, правце и тематске целине. Рад је подељен у девет великих тематских целина. У њима се обрађују следећа питања.

У првој глави под називом Менаџмент јавне управе обрађена су следећа питања: концепт, предмет и метода науке о управљању, концепт управљања као процеса (процеси управљања: процес планирања, процес организовања, процес управљања, процес контроле; подручја управљања јавном управом), идентификација процеса јавне управе, умрежавање процеса јавне управе.

У глави другој под називом Модели јавне управе обрађена су следећа питања: модел државне управе, модел јавне управе услуга, нови модел јавног управљања, модел доброг управљања, модел е-управе, модел мрежног управљања, технички аспекти управљања у јавном сектору.

У глави трећој „Менаџмент јавне политике“ обрађена су следећа питања: концепт јавне политике, политика квалитета у јавној управи, концепт и значај евалуације јавне политике, настанак и развој евалуације јавне политике, предмет и методе процене јавне политике, инструменти процене јавне политике, фазе процене јавне политике, процес и технике јавних евалуационих политика, актери евалуације, организација за евалуацију.

У четвртој глави „Стратешки менаџмент јавне управе“ обрађена су следећа питања: дефинисање стратешких циљева, идентификација заинтересованих страна, СВОТ анализа, стратешко планирање у 10 корака, стратешки акциони план и његова

ревизија, примена концепта целокупног управљања квалитетом у јавној управи, општи план самоевалуације (ОСРХ).

У глави петој „Менаџмент нормативне интервенције“ обрађена су питања: анализа ефеката прописа - концепт, користи и циљеви (РИА), принципи РИА, фазе РИА процеса, активности спроведене током фаза РИА.

У глави шестој „Менаџмент локалне самоуправе“ обрађени су: појам, предмет и значај, реформа локалне самоуправе, области управљања локалном самоуправом, те модел локалног управљања.

У седмој глави „Менаџмент људских ресурса“ обрађени су: концепт, значај и циљеви, менаџер људских ресурса и процеси управљања, људи у управљању, анализа послова и радних операција и планирање људских ресурса, управљање запошљавањем (регрутовање) и одабир кандидата, обука и развој (обука) запослених, управљање каријером (напредовање у каријери запослених), процена (оцена) учинка запослених, мотивација запослених, награђивање и унапређење запослених, заштита здравља и безбедности запослених, напуштање организације (флукуација запослених) и организационе промене, друштвена одговорност јавности администрација, етика јавне управе (административна култура).

У глави осмој „Менаџмент електронске управе“ обрађена су следећа питања: информационо друштво и јавна управа, информациона функција државе, концепт електронске управе, циљеви е-управе, активности (функције) е-управе, аутоматизација управног одлучивања, претпоставке е-управе, организациона структура (архитектура) администрације, правна регулатива е-управе, социјалне последице и проблеми е-управе, практични аспекти е-управе (е-управа, размена података путем система е-управе, кључни прописи, услови, принципи, сервисна магистрала) орган, е-регистри, Метарегистер, корисници, Еуправе портал, плаћања, портал отворених података, електронска административна процедура, електронска испорука, електронска решења).

У последњој, деветој глави „Партиципација грађана и менаџмент јавне управе“ обрађени су: појам и карактеристике учешћа, најважнији међународни извори, предности и недостаци, учешће грађана у доношењу политичких одлука, Додатни протокол о праву грађана на учешће у јавним пословима из 2009. године, грађанин учешће у пословима локалне управе, коришћење друштвених мрежа.

Монографија је написана јасним и разумљивим језиком, а аутори су добри познаваоци најрелевантније стране и домаће литературе из ове области. Основну литературу чини 103 домаће и стране релевантне библиографске јединице. Коришћена литература је коректно интерпретирана, са укупно 343 референце. Монографија садржи више од минималних седам аутоцитата М20 и М50 категорије, што је, према одредбама Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Сл. гласник РС“, бр. 24/2016 и 21/2017), сврстава у ред монографија националног значаја (М42).

4. Професионализација јавне управе у Србији, (коаутор са З. Вукашиновић-Радојичић). Београд: Криминалистичко-полицијски универзитет, 2021, ISBN - 978-86-7020-468-3, COBISS.SR-ID – 46461193. (М42).

Монографија „Професионализација јавне управе у Србији“, бави се научном анализом свих аспеката професионализације, који се превасходно односе на унапређење јавнослужбеничког система, усаглашавање са међународним и европским стандардима, рационализацију и оптимизацију јавне управе путем спровођења реформских мера као што је фунционална анализа и уз подршку и пуно примену информационих технологија, на нивоу државних и недржавних субјеката управе.

Аутори разматрају контекстуалну страну јавне управе као дела државе и као дела друштвеног система. Реформске тенденције и професионализација управе се посматрају са аспекта опште усвојених међународних и европских стандарда о развоју јавне управе, а од посебног је значаја анализа примене међународних и европских стандарда у јавној управи Републике Србије.

Структура монографије је осмишљена тако да су груписани тематски слични делови. У Уводном делу, аутори су детаљно образложили предмет и циљ истраживања, као и оправданост и актуелност овог питања. Они указују на комплексност промена у окружењу, потребе корисника јавних услуга, циљеве и приоритете јавних програма и политика, послове, који захтевају спровођење промена у управи. Такође, аутори истичу да су захтеви за високо професионалним управним деловањем, усмерени ка природи послова и задатака које управа обавља и очекивањима корисника јавних услуга, уз поштовање суштинског циља – заштите јавног интереса.

Након уводног, у другом делу под називом „Улога и значај јавне управе“, аутори дају појмовно одређење јавне управе, јавног управљања, јавног интереса и јавне вредности. Појмови се дефинишу у складу са теоријским и позитивноправним основама, прецизно и компетентно.

У трећем делу под називом „Доктрине о реформи јавне управе“, аутори приказују кључне доктрине реформе јавне управе, почев од традиционалних до савремених доктрина. Веома студиозно и аналитички, аутори указују на тенденције развоја и поделе на традиционалне моделе - континентално-европски и англосаксонски модел. У традиционалне моделе, аутори убрајају: Веберијански модел јавне управе, Јужноевропски (наполеонско-француски) модел јавне управе, Нордијски модел, Централно-југоисточно европски модел и Конфучијански модел јавне управе. Они истичу и Савремене доктрине реформе јавне управе. То су: доктрина новог јавног менаџмента, доктрина Неовеберовске државе, доктрина мрежног управљања, доктрина (новог јавног) управљања и ДОБРО управљање (Good Governance). У вези са поменутим доктринама, аутори истичу разлоге њиховог настанка, појмовна теоријска одређења и основне карактеристике свих доктрина.

У четвртном делу под називом „Међународни принципи и стандарди Европске уније о потребама развоја јавне управе“ указује се на значај иницијатива међународних организација и Европске уније којима се дефинишу принципи рада савремених управних система – законитости, професионализма, одговорности, транспарентности, делотворности. Иако Европска унија нема овлашћење да наметне усвајање прописаних стандарда и институционалних решења, она оцењује и прати у којој су мери правни и институционални оквири, као и постојећа управна пракса у националним системима у складу са европским стандардима, будући да од капацитета институција зависи развој управне праксе која је компатибилна са овим принципима. Дефинисани стандарди служе за процену испуњености критеријума за стицање чланства и посебно су важни у контексту приступања Србије Европској унији. Стандарди развоја јавне управе су: стратешки оквир реформе јавне управе; 2) планирање и координација политика; 3) јавнослужбенички систем и управљање кадровима; 4) одговорност; 5) пружање услуга; б) управљање јавним финансијама. Наведене стандарде, аутори анализирају критички, истичући нелогичности методологије процене испуњавања смерница. Аутори сматрају да је стандарде неопходно прилагодити националном контексту и критички анализирати решења која би требало преузети из других правних система.

Пети део монографије под називом „Примена европских стандарда о развоју управе у Републици Србији – изазови и перспективе“, посебно је користан, написан са тежњом да се критички сагледа могућност примене европских стандарда у Републици Србији. Овај део обухвата анализу позитивноправних решења у систему управе

Републике Србије. Приказан је на целовит, свеобухватан начин и садржи обраду система јавне управе Србије полазећи како од позитивног права, тако и праксе у органима и организацијама јавне управе. У овом делу, аутори се баве дубљом научном анализом суштинских елемената професионализације. То су: успостављање кохерентног јавно-службеничког система – стратешки и институционални оквир, систем управљања људским ресурсима заснован на компетенцијама – концептуална питања; интегрисање оквира компетенција у јавно-службенички систем Републике Србије; планирање и попуњавање радних места; увођење компетенција у систем управљања људским ресурсима у јавним службама; значај вредновања радне успешности (оцењивања) службеника; стручно усавршавање, мобилност и други. Овај сегмент је од посебног научног доприноса, будући да сагледава аспект (не)примењивања одређених законских института и добру праксу, не само на нивоу централне управе, већ садржи правила и праксу у јавним службама. Тиме се стиче свеобухватни приказ и радноправног режима запослених у јавном сектору имајући у виду потребу кохерентности система јавне управе.

Шестим делом монографије под називом „Принцип одговорности у функцији професионалног рада јавне управе и интегритета службеника“ се указује на значај принципа одговорног рада управе и анализирају правила у функцији јачања интегритета службеника (правила о спречавању сукоба интереса, правила о дисциплинској одговорности, службеничка етика и сл.).

Седми део монографије под називом „Реформске тенденције локалне самоуправе у Републици Србији“ указује на правце развоја локалне самоуправе, а од посебног значаја је научна обрада сегмента који се односи на специфичности локалне самоуправе у Републици Србији. Аутори полазе од анализе организационих и функционалних аспеката. Осим ових, посебну пажњу посвећују анализи правила и праксе у области управљања људским ресурсима у локалној самоуправи у функцији професионализације.

Осми део монографије под називом „Функционална анализа и оптимизација управе – приступи реформи јавне управе“ садржи приказ савремене методе реформе јавне управе, која је усмерена на оптимизацију јавне управе, а део је ширег програма реформе јавне управе. Заснива се на повећању ефикасности, смањењу трошкова рада, рационализацији управе и унапређењу квалитета јавних услуга. Овај део садржи приказ могућег третмана функција, добру праксу управљања процесом анализе, врсте и кључне циљеве анализе, као и могућа ограничења.

Девети део монографије под називом „Примена савремених информационих технологија као подршка реформи јавне управе“, односи се на разматрање значаја и могућности информатизације управе, као једне од претпоставки за законито и успешно остваривање циљева рада управе. Аутори сматрају да је општи циљ усмерен ка повећању задовољства корисника јавним услугама, смањење административних ограничења за грађане и привредне субјекте, јачање ефикасности рада управе и националне и прекограничне интероперабилности. Поједностављење управних процедура коришћењем информационо-комуникационих технологија доводи до рационализације и реорганизације управе, смањења трошкова у раду и ефикаснијег остваривања права грађана и привредних субјеката. Даље, аутори указују на систем електронске управе у Србији и изазове примене у пракси, електронско поступање органа, организације или других носилаца јавних овлашћења, као и на електронске комуникације ових субјеката.

Монографија је написана јасним и разумљивим језиком, а аутори су добри познаваоци најрелевантније стране и домаће литературе из ове области. Приложену литературу чини 300 библиографских јединица. Коришћена литература је коректно

интерпретирана. Стручно-критичком анализом представљених тематских целина, аутори су систематично, целовито и прецизно обрадили изабрану проблематику. Реч је о свеобухватној студији, будући да су вешто повезане изузетно широке тематске целине. Поред тога што може бити од користи научној и стручној јавности, корисно је штиво за модернизовање и унапређење практичног рада службеника у Србији.

Монографија садржи и одговарајући број аутоцитата М20 и М50 категорије, што је према одредбама Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Сл. гласник РС“, бр. 24/2016 и 21/2017) сврстава у ред монографија националног значаја (М42).

5. Chapter IX. Serbia. In: Kmiecik, Zbigniew. *Administrative Proceedings in the Habsburg Succession Countries*. University of Lodz Publishing House: Wolters Kluwer. Lodz: Warszawa, Poland. ISBN 978-83-8220-065-2, e-ISBN 978-83-8220-066-9, ISBN 978-83-8187-516-5, <http://dx.doi.org/10.18778/8220-065-2>. (M13)

Поглавље IX, посвећено управном поступку у Србији, саставни је део тематског зборника међународног значаја „Administrative Proceedings in the Habsburg Succession Countries“ који је уредио проф. др Zbigniew Kmiecik из Пољске, а заједнички издали Универзитет у Лођу (Варшава, Пољска) и позната издавачка кућа Волтерс Клувер (Wolters Kluwer). У зборнику су еминентни аутори из низа држава (поред Аустрије, то су и Хрватска, Чешка, Мађарска, Италија, Пољска, Србија, Словачка и Словенија) које баштине тековине које је за собом оставио аустријски Закон о општем управном поступку (скраћено: ЗУП) покушали да дају одговор на питање да ли су и у којој мери национални закони напустили основне принципе управно-процесног права успостављене тим законом.

У књизи је свако од аутора морао да да одговор на десет истих питања: фазе у еволуцији ЗУП-а – почевши од прве кодификације; степен обавезности снаге кодекса о управном поступку, укључујући и проблем супсидијарне примене одредаба ЗУП-а; карактеристике института и специфичности националног ЗУП-а; однос правних институција о управном поступку и модела судске ревизије; утицај аустријске кодификационе идеје на облик савремених законских решења; утицај европског права на активности националног законодавства и правосуђа; отвореност за иновације – да ли у деловању законодавне власти преовладава традиција или циљеви модернизације?; кодификација управних поступака и трендови декодификације; кодификација управног поступка и пракса; успеси и неуспеси – шта није постигнуто? У давању одговора на ова питања кандидат је изнео низ закључака које ћемо укратко навести.

Према мишљењу кандидата, српски ЗУП из 2016. године успоставио је добар баланс између захтева прописа ЕУ, прилагођавања доктрини доброг управљања и успешне имплементације ИКТ решења у управно-процесно одлучивање. Истовремено, српски законодавци морали су да сачувају суштинска обележја југословенске и аустријске традиције управно-процесног права, која је била на снази скоро један век. Осим проблематичног односа (детаљно анализираног) између ЗУП-а и закона и прописа о посебним управним поступцима који треба решити, постоји и низ подзаконских аката које је потребно усвојити да би се ЗУП могао у потпуности применити. У многим областима, ЗУП је само индиректни извор управнопроцесног права. Не може се спровести без доношења нових или измена бројних постојећих закона који регулишу различите области друштвеног живота. Ово се посебно односи на нове институте, као што су управни уговори и гарантни акти.

3.2. Радови објављени у научним часописима и зборницима радова

1. ***О глобалним трендовима у кодификовању управног поступања***, Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш, Правни факултет, бр. 78 (2018), стр. 197-216. ISSN 0350-8501, doi: 10.5937/zrpfni1878197V, **(M24 - према чл. 3 Ближих критеријума за избор у звања наставника)**;

На почетку рада кандидат указује на превазиђеност стандардне уџбеничке поделе држава у три групе према томе да ли су извршиле кодификацију управног поступања или не, с обзиром на чињеницу да је велики број држава кодификовао (општи) управни поступак. У раду су анализирани најновије промене у овој врло динамичној области ради утврђивања општих образаца, заједничких карактеристика и специфичности прописа о општем управном поступку у савременим државама. Том приликом рад посебно указује на општу прихваћеност термина управни акт, али и на разлике у његовој садржини у појединим правним системима. Извршена је идентификација и анализа појединих, мањих трендова, као што је усложњавање управне процедуре по узору на судско поступање, те најновији отклони од овог тренда, затим све већа присутност управног уговарања и других облика алтернативног решавања управних ствари, као и све веће инсистирање на принципу партиципације грађана у управном поступку. Циљ анализе јесте да да одговор на питање у ком правцу се крећу најновији прописи у овој области

2. ***Непосредно учешће грађана у остваривању локалне самоуправе***, (коаутор са Предрагом Димитријевићем и Јеленом Вучковић), Правни живот: тематски број. Право и заповест разума. – Београд, Удружење правника Србије, бр. 10, том 2 (2018), стр. 261-282. ISSN 0350-0500, **(M51)**;

У раду кандидат, заједно са коауторима, анализира основне правне механизме имплементације принципа партиципације (као једног од основних принципа доктрине доброг управљања) у правни систем српске локалне самоуправе, са нарочитим акцентом на непосредном учешћу грађана у остваривању локалног самоуправљања. У раду се прво дефинишу могући облици грађанске партиципације (информисање, консултације, дијалог и активна укљученост), а потом приступа анализи најважнијих међународних и компаративних стандарда у области грађанске партиципације на локалном нивоу који су разврстани у неколико група (стандарди Уједињених нација и Савета Европе). Посебно детаљно је обрађен Допунски протокол уз Европску повељу о локалној самоуправи о праву на учешће у пословима локалних власти из 2009. године, након чега се прешло на анализу најзначајнијих решења уз фокус на европске државе (Финска, Румунија и Хрватска). У другом делу рада извршена је анализа непосредног учешћа грађана у позитивном праву Републике Србије уз посебно издвојено питање учешћа организација цивилног друштва у том процесу. Рад се завршава препорукама за побољшање правног уређења овог питања.

3. ***Economic and Environmental Effects from Liberalizing Utility Service Prices in the Republic of Serbia***, (коаутор са С. Радукић и Д. Перовићем), Индустрија, Vol. 46, No. 4, 2018, стр. 29-46, doi:10.5937/industrija46-18444, UDC 351.824.11:338.5 332.872.23(497.11), ISSN 0350-0373, **(M51)**;

Циљ истраживања спроведеног у овом раду био је да се утврди какве ће ефекте имати либерализација услуга локалних јавних комуналних предузећа (као дела система

српске локалне самоуправе) на инфлацију, животни стандард и квалитета ваздуха у Републици Србији. Анализиран је рад локалних јавних комуналних предузећа у 14 српских градова у периоду од 2008. до 2016. године, јер је у том периоду дошло до промена у њиховом пословању. Кандидатов допринос раду огледа се у анализи правног уређења и позиције јавних комуналних предузећа у систему српске локалне самоуправе. Кандидат наводи да се, за разлику од распрострањеног мишљења, цене комуналних услуга у Републици Србији не регулишу на централном државном нивоу већ да је прописано да то чине јединице локалне самоуправе. Централна државна контрола утврђених цена врши се индиректно кроз механизме предвиђене Законом о јавним предузећима и Законом о комуналним делатностима, Законом о буџетском систему и бројним секторским прописима за посебне комуналне делатности (Закон о водама, Закон о управљању отпадом, Закон о енергетици и др.). Све комуналне делатности су подељене у две велике групе (према одредбама члана 24. Закона о комуналним делатностима): ону у којој се може прецизно одредити крајњи корисник и за које цену комуналних услуга плаћа корисник и другу, комуналне делатности у којима се не може одредити крајњи корисник - па се финансирају из накнаде за њихово коришћење или из буџета јединица локалне самоуправе. Кандидат, кроз анализу Закона о комуналним делатностима идентификује четрнаест (14) група у које се оне могу поделити. Такође, како наводи кандидат, према истом закону, цене комуналних услуга у Републици Србији утврђују се применом пет основних принципа: потрошач плаћа, загађивач плаћа, довољна цена за покриће трошкова пословања, усклађеност цене комуналних услуга са принципом приступачности, недискриминација потрошача кроз различите категорије цена. Изузетак су цене грејања према Закону о енергетици и посебном пропису Владе. Кандидат закључује да ове принципе треба у довољној мери ојачати применом јединствене методологије за њихову примену и утврђивањем цена у целој земљи према смерницама које доноси надлежно министарство. На крају, кандидат указује на неколико недостатака у постојећем законском оквиру за функционисање јавних комуналних предузећа. Прво, Закон о јавним предузећима наметнуо је низ додатних обавеза које су их довеле у неравноправан положај са приватним комуналним предузећима. Друго, Закон о буџетском систему их сврстава у категорију „корисника јавних средстава“. Тиме су постали предмет ограничења и забрана које су наметнуте свим корисницима буџетских средстава. Оваква законска решења представљају препреку функционисању јавних комуналних предузећа на тржишним принципима, корпоративном управљању, професионалном управљању и одрживом пословању.

4. *Развој службеничког законодавства и образовања у Србији - историјске и савремене тенденције*, (коаутор са Зорицом Вукашиновић Радојичић и Иваном Крстић-Мистрицеливић).Теме, Ниш: Универзитет, бр. 1 (2019), стр. 109-132. ISSN 0353-7919, <https://doi.org/10.22190/TEME190108012V>, (M24).

У првом делу рада, кандидат, заједно са коауторкама, приказује постепено настајање службеничког апарата који је после почетних, неуспешних покушаја почео да се појављује са доношењем Устава из 1835. (Сретењски устав), заједно са настанком младе српске државе. Устав је био испред свог времена и нормирао је напредне институте савремене државне службе, као што су стални радни однос, право на пензију и забрана сукоба интереса. Ова материја је регулисана законом по први пут 1836. Униформе, службени ранг, титуле и сталне плате су уведени 1838. односно 1839. године. Положај службеника је додатно побољшан (хијерархијска организација, стална плата и сл.) — усвајањем тзв. Турског устава. У наредном периоду институти као што су систем заслуга, подела службеника на класе, службена тајна, извршење датих

наређења и сл., укључени су у правни режим службеничког права. Служба се могла изгубити само на основу судске пресуде. Међутим, после 1860. њихов положај почиње да стагнира, а у неким областима чак и да се погоршава, јер се као услов за останак у служби додаје политичка подобност.

Што се тиче почетака образовања државних службеника, кандидат и коауторке наводе да се јавна управа у Србији изучава од 1813. кроз превођење дела бечких аутора и да су се први самостални уџбеници појавили 1840-их, заједно са студијама Управног права на Правном одељењу Лицеума Књажевства сербског у Београду.

У Краљевини Југославији, положај државних службеника је поново актуелизован 1920-их са неопходношћу изједначавања њиховог положаја у целој држави. Године 1931. службеници, војни официри и свештеници били су укључени у систем државне службе.

Савремени, општи и посебни услови за пријем, рад и престанак државне службе, карактеристичне за савремене државе, као и разреди, плате су били прописани. Систем државне службе заснивао се на принципима професионализације, политичке неутралности, марљивости и савесности, чувања државне тајне, одговорности за штету насталу током обављања службе и др.

После Другог светског рата, социјалистичка Југославија је задржала све карактеристике горе поменуте карактеристике државне службе, али их је прилагодила новом концепту социјалистичке државе. У том периоду нови термин – кадрови, је уведен у употребу, а посебна пажња је посвећена планирању кадрова, инструментима кадровске политике и организацији службе.

Уследило је увођење аутохтоног система радничког самоуправљања након доношења Устава из 1963. а изгубиле су се специфичности правног положаја државних службеника који се спојио са општим системом радног права. Образовање службеника одвија се у оквиру правних факултета, и током овог периода настали су препознатљиви научни радови везани за организацију и рад државног апарата, као и нове установе за проучавање администрације.

Устав из 1990. званично је означио неуспех експеримента који је започео три деценије раније и државна организација се вратила у стандардне институте. Исто се десило и са службеницима који су запослени и постављени у државној администрацији. Али, озбиљан недостатак овог система била је политизација највиших кадровских функција и дисконтинуитет у деловању државне управе.

Почетак новог миленијума и 21. века обележио је стратешки помак ка Европској унији и почетак прилагођавања државног и правног система Србије европским правним тековинама. У овом контексту треба тумачити Закон о државним службеницима из 2005. године, који је, уз многа прилагођавања, остао на снази и данас. Закон је заснован на принципима професионалности, отворености, јасности правила за пријем, напредовања у каријери и престанак радног односа, одговорности, непристрасности рада, управљања људским ресурсима, напредовања и награђивања заснованог на заслугама итд. Нажалост, многи од ових принципа нису у потпуности имплементирани у пракси.

Будући државни службеници, као и службеници локалне самоуправе, школују се на десет универзитета, као и на Националној академији за јавну управу. Компаративно посматрано, традиционални, немачки приступ образовању државних службеника (који има своју основу на правним факултетима и правној струци) полако почиње да се надограђује социолошким, економским, политичким и мултидисциплинарни приступом службеничком образовању. Јаки (пре свега економски) притисци на реформу јавне управе - условили су вршење јавне службе у складу са принципима економичности, ефикасности и делотворности. Стога аутори закључују да је неопходно

да образовање српских службеника на правним и другим факултетима усклади са савременим трендовима.

5. *Анализа управно-судске заштите изборног права пружене поводом локалних избора 2016. године*, у Г. Обрадовић (ур.) Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ": зборник радова. Књ. 7, Ниш : Правни факултет, 2020, стр. 93-118. ISBN 978-86-7148-266-0, (M45).

У питању је репринт рада објављеног у часопису који нема научни карактер. Пошто сам рад има научни карактер и накнадно је објављен у тематском зборнику радова националног значаја комисија је одлучила да прикаже и вреднује само другу верзију рада.

Анализа управно-судске заштите изборног права пружене поводом локалних избора 2016. године наставак је кандидатовог продубљеног бављења овом темом у низу радова објављених у претходних неколико година. То продубљено интересовање за ову тему је последица реорганизације надлежности српског правосуђа након којег је кључна улога у области заштите изборног права припала Управном суду Републике Србије. Кандидат у раду читаоца подсећа на најтипичније проблеме који су своје исходиште имали пред Управним судом 2012. године, затим на квалитативан и квантитативан начин анализира управно-судску заштиту изборног права поводом последњих локалних избора одржаних 2016. године. Фокус анализе је стављен на локалне изборе, јер је пракса показала да се код њих јавља много већи број неправилности него код републичких избора. Том приликом кандидат користи нешто другачију методологију у односу на анализе претходних локалних избора тако што анализирану грађу групише у типичне случајеве управно-судске заштите изборног права у фази формирања органа за спровођење избора, у фази кандидовања, у фази спровођења избора, те фази утврђивања и објављивања резултата избора. Најважнији закључак до кога је кандидат дошао јесте да су правна средства за заштиту изборног права на локалним изборима одржаним 2016. године коришћена највише у фази кандидовања, а не у фази гласања, што противречи перцепцији јавног мњења о тим локалним изборима.

6. *Is the link between Serbian local governments' public policy goals and local civil servants' performance goals strong enough?* (првопотписани аутор, коаутор са Р. Dimitrijevićem), *Facta Universitatis, series Law and Politics*, 2020, No. 3., <https://doi.org/10.22190/FULP2003147V>, (M53),

Кандидат (заједно са коаутором) у раду детаљно анализира правни режим којим је уређено планирање и утврђивање циљева јавних политика на нивоу локалних самоуправа у Србији. То се пре свега односи на Закон о планском систему Републике Србије из 2018. године и неколико пратећих уредби (Уредба о методологији за израду средњорочних планова из 2018. године, Уредба о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржаја појединачних документа јавних политика из 2019. године и Уредба о обавезним елементима плана развоја аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе из 2020 године). Нарочита пажња посвећена је начину утврђивања циљева јавних политика у локалним самоуправама.

У другом делу извршена је анализа Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе из 2016. (са изменама учињеним 2017. и 2018. године) и сета пратећих уредби којима је заокружен модеран систем управљања људским ресурсима у српским локалним самоуправама (Уредба о оцењивању службеника из 2019. године, Уредба о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе из 2016. године, Уредба о критеријумима за разврставање радних места и мерилима за опис радних места службеника у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе из 2016. – са пратећим изменама, и др.)

Посебна пажња посвећена је анализи поступка оцењивања локалних службеника и утврђивања њихових радних циљева са циљем да се установи како се радни циљеви утврђују. Утврђено је да се у поступку утврђивања радних циљева они најчешће постављају на основу правилника о систематизацији и организацији општинских и градских управа без узимања у обзир циљева локалних јавних политика иако за то постоји правни основ у одредби члана 7. Уредбе о оцењивању државних службеника из 2019. године. Такође поступци оцењивања и утврђивања радних циљева локалних службеника имају још других недостатака који се анализирају у тексту.

Таква пракса кандидата наводи на закључак да ће се у пракси циљеви локалних јавних политика тешко остваривати без инсистирања на успостављању директне везе са радним циљевима локалних службеника. Тиме се у пракси долази до апсурдне ситуације да локални службеници имају највише оцене свог рада, а да се са остваривањем циљева зацртаних у документима јавних политика касни или се они уопште не остварују. Овакво стање је последица и неодговарајућих кадровских капацитета локалних самоуправа, чији су службеници преоптерећени великим бројем функција које треба да обављају (које су често три или четири пута веће него што је научно доказани оптимум) а о чему би требало да се поведе рачуна и приликом постављања циљева јавних политика на локалном нивоу.

7. *Делотворност процесних решења у првостепеном управном поступку*, Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш, Правни факултет, бр. 91 (2021), стр. 75-96. ISSN 0350-8501, doi:10.5937/zrpfm0-29288, (M24 - према чл. 3 Ближих критеријума за избор у звања наставника),

У раду је извршена анализа делотворности процесног решења које је у српски Закон о општем управном поступку (ЗУП) уведено 2016. године. Циљ је био да се утврди шта је била сврха увођења овог института, а потом да се нормативним методом истражи текст ЗУП-а и идентификују сви делови у којима је прописано да се ова врста решења има донети, јер се норме којима је то регулисано налазе на више различитих места у Закону о општем управном поступку. Истовремено у раду је извршена лексичко-логичка анализа проучаваних норми, како би се показало колико је новоуведено процесно решење делотворно. Зато је значајна пажња у раду посвећена и појму делотворности. Иако се и у другостепеном поступку, као и у поступку по ванредним правним лековима, јављају процесна решења, фокус анализе је стављен првенствено на она процесна решења која су уведена у првостепени поступак.

Прво од питања којима се кандидат бавио у раду било је питање циља који је законодавац хтео да оствари увођењем института процесног решења. Тај циљ је на првом месту био да се странкама омогући већи степен правне заштите. И тај циљ је свакако остварен. Са друге стране, детаљно испитивање стварног коришћења жалбе на процесна решења у пракси, можда би довело у питање и нашу тврдњу да је увођењем института процесног решења повећана правна заштита странке. То је питање које тек

треба истражити у посебном раду. За сада тврдњу да странке ретко посежу за жалбом на процесна решења, кандидат износи само на основу информација које је добио кроз интервјуе са службеницима појединих локалних самоуправа.

Други задатак кандидатоваг истраживања био је да тачно идентификује која се процесна решења могу доносити и у којим ситуацијама. Према његовим налазима у питању је у основи седамнаест врста процесних решења, премда се у два случаја појављују и подврсте ових решења (решење о изрицању новчане казне и решење о одбијању захтева странке), тако да је њихов укупан збир заправо већи. У закључку се набрајају ове врсте решења: решење о одбацивању захтева странке, решење којим се не дозвољава измена захтева странке, решење којим се обуставља поступак, решење о прекиду поступка, решење о изрицању новчане казне, решење о одбијању захтева, решење о извршењу, решење о обезбеђењу извршења, решење о постављању привременог заступника, решење о ускраћивању заступања надриписару, решење о предлогу за повраћај у пређашње стање, решење о претходном сношењу трошкова поступка, решење о ослобађању од трошкова поступка, решење о плаћању трошкова насталих изостанком или неоправданим ускраћивањем сведочења, решење о накнади штете држаоцу ствари, решење о предлогу за обезбеђивање доказа и решење о одређивању привремене мере.

Основни закључак на који извршена анализа упућује јесте да је увођење института процесног решења утицало на веће гарантовање одређених процесно правних вредности (већу правну заштиту, законитост, правичност итд.), али се поставља питање какав је оно ефекат имало на делотворност таквог нормативног поступка. Кандидатов је налаз да је то учињено на уштрб делотворности процесног поступања. Тога је био свестан и сам законодавац, па је покушао да смањену делотворност ублажи допуном да жалба против неких од процесних решења не одлаже извршење решења, јер свако одлагање извршења решења смањује делотворност читавог поступка.

На крају, кандидат наводи да је увођењем института процесног решења отклоњен низ недоумица које су постојале у вези са закључцима који су се имали доносити током управног поступања и њиховим правним квалификацијама, што је за сваку похвалу, али да је тај поступак изазвао, и неке нове дилеме.

3.3. Радови саопштени на међународним и домаћим научним скуповима штампани у целини

1. *Implementacija standarda Evropske povelje o lokalnoj samoupravi u Republici Srbiji*, (коаутор са Предрагом Димитријевићем и Јеленом Вучковић), Europeizacija hrvatske lokalne samouprave (Godišnji znanstveno-stručni skup Instituta za javnu upravu), Zagreb: Institut za javnu upravu, 2018. str. 617-641. ISBN 978-953-7935-07-8), (саопштено 1. марта 2017. године, на Годишњем зnanствено-стручном скупу Института за јавну управу Хрватске у Загребу под називом „Еуропеизација хрватске локалне самоуправе: стандарди Европске повеље о локалној самоуправи и хрватска локална и регионална самоуправа“) (М33);

У овом раду кандидат је (заједно са коауторима) имао за циљ да испита у којој мери је Република Србија ускладила свој правни систем са стандардима које пред државе чланице Савета Европе поставља Европску повељу о локалној самоуправи из 1985. године. Рад има две целине. У првој је извршена анализа усклађености великог корпуса правних норми које чине право локалне самоуправе у Србији са

ратификованим члановима Европске повеље о локалној самоуправи. Други део рада представља анализу усклађености српског правног поретка са нератификованим одредбама Повеље. Осим тога, поредећи одредбе одговарајућих правних аката у Србији са, у марту 2017. године потписаним, Допунским протоколом о праву на учешће у пословима локалних власти аутори закључују да је потребно на савремени начин (новим Законом о референдуму и грађанској иницијативи) регулисати остваривање непосредних облика учешћа грађана у обављању локалних послова. Основни закључак јесте да је највећи број стандарда које Повеља предвиђа, у формално-правном погледу имплементиран у систем локалне самоуправе у Србији, али да долази до аберација, мањег или већег интензитета, када је у питању њихово практично остваривање. Анализа је показала да највећи степен размимоилажења између норми српског система локалне самоуправе и стандарда утврђених Повељом постоји у погледу изворних послова локалне самоуправе (члан 4. Повеље). Уопште узев, кандидат закључује да српски систем надлежности јединица локалне самоуправе, као и многи други системи, пати од недоречености, непотребног преплитања и дуплирања, претераног „цепкања“ надлежности између појединих нивоа власти и друго, што, заједно узевши, доста компликује, успорава, отежава и поскупљује обављање послова и услуга од јавног интереса. Са аспекта важећег Устава, нема препрека које би спречиле ратификацију преосталих одредби Повеље. Такође, неће бити проблема да се са преосталим стандардима ускладе системски закони у области локалне самоуправе. Оно где, међутим, треба поправити стање јесте остваривање тих норми у пракси, за шта ће, нажалост, требати још доста времена.

2. *Правни и економски положај градских општина у Републици Србији*, (коаутор са Александром С. Мојашевићем), Право у функцији развоја друштва: зборник радова = The Role of Law in Social Development: collection of papers. Том 1. - Приштина [тј.] Косовска Митровица: Правни факултет Универзитета, 2019, стр. 561-579. ISBN 978-86-6083-059-5, (рад саопштен 24. маја 2019. године на Научном скупу са међународним учешћем „Право у функцији развоја друштва“, одржаном у Косовској Митровици 24. маја 2019. године), (М63);

Рад има за циљ да испита правну и економску целисходност одређених уставних и законских норми. Наиме, према Уставу Републике Србије из 2006. и Закону о локалној самоуправи из 2007. године градови у Републици Србији на својој територији могу формирати градске општине. Оба ова базична документа изричита су у ставу да градске општине немају статус јединица локалне самоуправе. Позиција између класичних јединица локалне самоуправе и месних заједница чији је положај ојачан 2018. године, доводи до значајних ограничења у погледу унутрашње организације градских општина (нпр. да ли је потребно да имају скупштину градске општине и пратећа радна тела, ако немају изворна овлашћења), могућности остваривања значајнијих изворних прихода, итд. Законска нерегулисаност и ерозија овлашћења указује на дугорочну неодрживост градских општина у тренутном нормативном и економском оквиру система српске локалне самоуправе. Кандидат је става да, иако правни режим српске локалне самоуправе градским општинама, као јединицама у оквиру градске децентрализације, не признаје то својство, оне због непосредног избора својих органа од стране грађана представљају једну врсту јединица децентрализације са окрњеним правним статусом. Формирање, организациона и функционална структура градских општина остављене су у дискрецију градским властима (изузев када је у питању град Београд) које ова питања уређују својим статутима. Градске општине немају изворне послове већ су јој сви послови статутом града и применом принципа

енумерације поверени на обављање, што је директна последица противречног правног статуса. Послове који су јој поверени градска општина не може даље делегирати. Број и врста ових послова варира од града до града. Када је у питању организација управе у градским општинама већина је непотребно пресликала организациону структуру општина са својством јединица локалне самоуправе. Овакво решење је неефикасно и финансијски непотребно оптерећује рад градова. Зато треба размотрити друге моделе или враћање оних модела који су већ постојали у организацији градске самоуправе. Нпр. у граду Нишу су 2004. године непосредно бирани председници градских општина и чланови већа градских општина, а скупштине нису постојале. У раду сталних радних тела (различити одбори, савети и комисије) скупштина градских општина и већа градских општина примењен је данас углавном напуштен принцип кооптације. Без обзира на то, број ових тела је пренаглашено велик, а њихов фактички утицај миноран, те се може закључити да непотребно оптерећује функционисање градских општина и повећава трошкове њиховог функционисања. Када је у питању финансирање градских општина њега карактерише нестабилност и неизвесност, с обзиром да се одлука о преносу средстава градским општинама доноси на годишњем нивоу. На крају, поставља се питање оправданости формирања месних заједница у оним градовима који су већ формирали градске општине, јер се у таквој ситуацији значајно компликује њихова организациона структура.

3. *U.S. influence on the Public agencies system in Serbia*, (коаутор са Predragom Dimitrijevićem i Jelenom Vučković). у: Nebojša Kuzmanović, Darko Trifunović (eds.) Proceedings/International scientific conference "Serbian-American relations", Belgrade, September 11, 2019. Novi Sad, Archives of Vojvodina, Belgrade: Institute for National and International Security, 2019. - str. 103-130. ISBN 978-86-80017-61-7, (рад саопштен 11. септембра 2019. године, у Београду, у Народној скупштини Републике Србије, на Међународној научној конференцији под називом „Serbian-American Relations“), (M33);

У раду кандидат и коаутори анализирају појам и карактеристике јавних агенција које су уведене у систем управљања у Србији доношењем Закона о јавним агенцијама (2005) и других прописа. Српски систем јавних агенција посматра се кроз призму система јавних агенција у Сједињеним Државама, који је у почетку послужио као модел за развој система јавних агенција Србије. Након представљања специфичности оба система, аутори се фокусирају на правни положај, организацију, надлежности и овлашћења јавних агенција у Републици Србији, где су оне успостављене и као организације управљања и као пружаоци услуга. У трећем делу рада аутори се баве недостацима и неефикасностима савременог система јавних агенција и могућностима његовог даљег унапређења. Коаутори закључују да у савременим друштвима, активности јавне управе постају све сложеније и разноврсније. То је резултирало потребом за успостављањем нових облика организације и реформом административног система како би се обезбедио већи степен професионализма и смањио политички утицај у обављању административних послова, успоставили виши стандарди пословања, поједноставиле административне процедуре и обезбедила транспарентност. Ово су захтеви доктрине „новог јавног управљања“, која реafirмише принципе ефикасности, економичности и делотворности административног система. У већини савремених друштава јавне агенције су се показале као најадекватније за постизање ових циљева (што показује њихова употреба у САД).

Али, упркос неоспорним предностима, процес агенцификације донео је многе ризике и проблеме у раду административног система. Главни недостаци огледају се у

фрагментацији административног система, нетранспарентности у раду агенција како унутар агенција, тако и у институционалној арили, те смањењу нивоа надзора и контроле над агенцијама.

4. **Врсте одлука у управном спору.** Зборник радова 150 година управног спора у Србији 1869-2019 (ур. Вук Цуцић). Београд: Управни суд Републике Србије, Правни факултет Универзитета у Београду, 2019, стр. 177-220. ISBN Управни суд: 978-86-901466-0-4, ISBN Правни факултет Универзитета у Београду: 978-86-7630-826-2; (рад саопштен 28. новембра 2019. године, на конференцији под називом „150 година управног судства и управног спора у Србији“ у Београду), (М63),

Кандидат је написао пету главу овог зборника радова, која је посвећена, пре свега, “финалу” управног спора – коначном, мериторном одговору на питање тужиоца упућено његовим иницијалним актом, али и другим облицима претходног, како немериторног, тако и мериторног окончавања управног спора. С обзиром на то да су се одлуке у управном спору у нашој држави различито називале током 150 година постојања управног спора (записници, саветска решења и закључци, судска решења, одлуке, пресуде итд.) кандидат је одлучио да ову главу наслови једним општим (збирним) појмом који би обухватио све конкретне историјске манифестације таквих одлука. Такође, с обзиром на карактер и циљ публикације одлучио је да ову главу организује тако да у њој доминира хронолошко-историјски приступ у приказивању развоја овог правног института, иако је било простора и за друга, више теоријска систематизовања истражене грађе.

Ти временски периоди грубо су подељени у четири целине. Период до Првог светског рата (доба Кнежевине и Краљевине Србије), период између два светска рата (доба Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Краљевине Југославије), период после Другог светског рата (доба Федеративне Народне Републике Југославије, Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Савезне Републике Југославије, Државне заједнице Србије и Црне Горе) и текући, савремени, актуелни период (период Републике Србије).

Анализа је показала да су у првом посматраном периоду постојале одбијајуће (у то време мешани су појмови одбацивања и одбијања, па су у већини случајева ове, одбијајуће, одлуке заправо коришћене за одбацивање иницијалних аката у данашњем смислу) и усвајајуће одлуке, али да су у пракси доминирале ове прве, и да је фокус у пракси био на успостављању и ширењу разлога за одбијање жалби (тада иницијалних аката којима се покретао управни спор), понекад и мимо закона (одбијање због неуредности). Једини изричит разлог "одбијања" у том периоду била је неблаговременост.

У доба Краљевине Србије, најважнија карактеристика, пре свега, усвајајућих одлука (закључака) јесте то што су тек од успостављања Краљевине постале коначне и обавезне за министре, а као разлог поништавања истиче се повреда прописа у материјалном смислу.

После уставне реформе из 1901. године, јављају се две нове врсте одлука Државног савета: одлуке о укидању указа и одлуке о ненадлежности министара, уз већ постојеће касационе одлуке против министарских решења, доношене у административним споровима у ужем смислу. Специфичност одлука о указима била је у њиховом дејству (указ се није поништавао већ укидао) и у обавезности (нису биле обавезне). Специфичност одлука о ненадлежности била је у њиховом утврђујућем карактеру. У том периоду формиран је институт одбацивања иницијалних аката у ширем смислу од данашњег, јер је у себе укључивао и разлоге за одбијање жалбе

(тужбе у данашњем смислу). У овом периоду се устаљују најважнији разлози за доношење ових одлука који постоји и данас, почеле су се доносити и одлуке због ћутања управе, а постојала је потреба и за увођењем спора пуне јурисдикције.

У периоду после Првог светског рата, који многи сматрају „златним“ периодом српске управно-судске теорије и праксе, јављају се две нове врсте одлука - првостепене и другостепене. Такође, доносе се оне врсте одлука које се и данас могу доносити, а као посебне врсте одлука експлицитно се издвајају одлуке у спору због ћутања управе и у спору пуне јурисдикције. Разлози за касацију се све прецизније диференцирају и грубо деле на формалне и материјалне.

После Другог светског рата (од 1952. године до 2010. године) управни спор, иако у организационом смислу промењен (пренет у надлежност редовног правосуђа), наставио је да баштини најважније особине управног судовања из претходног периода. Норме о одлукама у управном спору (судско решење и пресуда) попримају форму какву и данас (уз одређена номотехничка дотеривања) имају. То укључује и јасно повлачење линије између одбацивања и одбијања. Осим решења и пресуда донетих у претходном поступку, додатна пажња посвећена је тзв. привременим одлукама на које се сходно примењују норме парничне процедуре. Најзначајнији помак у овом периоду представља законско ширење могућности доношења пресуда у спору пуне јурисдикције према одредбама Закона о управним споровима из 1965. године. Ово је укључивало и могућност пуне јурисдикције приликом доношења одлука о накнади штете и повраћају ствари. Двостепеност управне процедуре тражила је посебне одредбе о одлукама Савезног врховног суда по жалбама на решења и пресуде нижих судова, односно по тужби за обнову поступка.

Почевши од 2010. године, када је ЗУС из 2009. године ступио на снагу, у српском управном спору, уз могућност судског одлагања извршења управног акта, најважнија „новост“ била је могућност доношења једне потпуно нове врсте одлуке (са две подврсте) - пресуде за утврђење (пресуда за утврђење да је тужени поновио свој ранији акт већ поништен пред судом и пресуда за утврђење незаконитости акта без правних дејстава). Могућност доношења пресуде којом се утврђује да је тужени орган поновио свој претходно већ поништени акт, значајно утиче на елиминисање ситуације, до тада врло честе у пракси, да су органи управе доносили решења мимо схватања Управног суда. На крају, кандидат закључује да је ЗУС-ом из 2009. године, историјски посматрано, ниво и квалитет управно-судске заштите подигнут на највиши ниво од њеног увођења у српски правни систем.

5. ***General Administrative Procedure Act and information technology improvements in Serbian public administration.*** у: Кнежевић, Саша С., Настић, Маја (ур.). "Право и мултидисциплинарност" = "Law and multidisciplinary". Ниш: Правни факултет Универзитета: Faculty of Law University, 2020. стр. 3-17. ISBN 978-86-7148-263-9. [COBISS.SR-ID 15010057], (рад саопштен 12. априла 2019. године на Међународној научној конференцији под називом „Право и мултидисциплинарност“ одржаној на Правном факултету Универзитета у Нишу), (М33);

У овом раду кандидат анализира утицај који процеси дигитализације, стандардизације и европеизације имају на један специфичан део српског управног права – опште управно-процесно право. Рад показује да ће се улога савремених ИК технологија у управним поступцима временом само повећавати, а предности су већ бројне. У почетку ће комплексне активности управних организација бити компликованије, због паралелизма електронске и писане комуникације странака са органима управе, набавке одговарајуће техничке опреме и обуке службеника за њену употребу итд. Али,

дугорочно гледано, употреба ИКТ-а ослобађа организацију многих механичких и ручних задатака који се могу аутоматизовати или препустити компјутерским програмима (канцеларијско пословање, евиденција, итд.), те отвара нове канале комуникације између државе и грађана и значајно убрзава процес. Кандидат је показао корелацију између одредби ИКТ предвиђених ЗУП-ом из 2016. године (који регулишу службену размену података у управном поступку, јединствено управно место, електронску комуникацију и др.) и других законских аката који чине област Е-управе у Републици Србији. Кандидат истиче да одредбе о ИКТ предвиђене ЗУП-ом из 2016. могу бити у потпуности смислене само када се доведу у везу са захтевима Закона о електронској управи из 2018. и каснијим прописима. Први ефекти примене ИКТ у управним поступцима су више него охрабрујући. Осам кључних органа централне владе нуди своје податке и регистре за размену преко система е-ЗУП. Могућности за даље унапређење административних активности аутор види у промени парадигме и перцепције управе у Србији, пре свега кроз институт јединственог управног места. Грађани ће у будуће сва своја права и обавезе извршавати на једном месту (електронски или лично), без потребе да познају унутрашњу структуру управне организације и без бескрајног лутања од шалтера до шалтера. На крају, витална улога дигитализације у наредном периоду биће детаљније анализирана у другом раду, са посебним фокусом на оптимизацију и поједностављење административних процедура.

6. *Делотворност ванредних правних средстава у управном поступку*, (коаутор са П. Димитријевићем), Правни живот: Тематски број. Унификација права и правна сигурност. Београд: Удружење правника Србије. Бр. 10, том 2, 2020; (рад саопштен 23. децембра 2020. године, на Међународној научној конференцији „Унификација права и правна сигурност“ одржаној у Београду), (МЗЗ),

Кандидат као коаутор, наводи да је новим Законом о општем управном поступку (2016) ванредна правна заштита странака извесно делимично промењена али питање је да ли је и унапређена посебно са аспекта правне сигурности странака. По њему ово је кључно питање, јер принцип законитости и заштита јавног интереса суверено владају овим делом ЗУП-а већ деценијама.

У раду се истиче да пакет ванредних правних лекова прописан ЗУП-ом има за циљ да заштити нарушену законитост након коначности, извршности или пак правноснажности управног акта. Међутим, принцип законитости и заштите јавног интереса није једина вредност (начело) у управном поступку, поготову не ако говоримо о концепту управе као јавне службе. У том случају, мора се заштитити странка и успоставити њена правна сигурност (*res judicata*). У пракси то значи да би било добро ставити тачку на сталну могућност преиспитивања коначних и правноснажних решења. То претпоставља да у релативно разумним роковима буде преиспитана законитост коначних и правноснажних аката, и из ограничених разлога. Коаутори закључују да број ванредних правних лекова треба да буде примерен, не више од четири, а број разлога за њихово коришћење релативно мали, јер су то изузетне ситуације које тако треба и тумачити - рестриктивно. Тренутно нормативно стање је управо супротно. Постоји велики број лекова и енормно велики број разлога за њихову употребу (пренормираност). Тако нешто није у интересу правне сигурности, већ управо супротно, доприноси правној несигурности странке. Друго, неки од ових ванредних правних лекова суштински то и нису, и није им место у ЗУП-у, па би их било боље преместити у друге одговарајуће законе (ЗУС или Закон о заштитнику грађана и сл). Разлози за изјављивање ванредних правних лекова који према новом ЗУП-у више не постоје, из „избачених“ лекова задржани су, јер су пребачени у оне правне лекове који

су у новом закону остали, с тим да су ти лекови који су остали, морали да добију друге називе.

7. *Accountability of Local Administration Personnel in Serbia in The Context of Good Governance Principles*, у: G. Obradović, A. Tasić (eds) "Одговорност у правном и друштвеном контексту" = "Responsibility in the legal and social context". Ниш: Правни факултет Универзитета: Faculty of Law University, 2020, стр. 209-227, (рад саопштен 18. септембра 2020. године на Међународној научној конференцији „Одговорност у правном и друштвеном контексту“ одржаној на Правном факултету Универзитета у Нишу) (M33),

У првом делу рада кандидат дефинише појам и основне елементе одговорности у општој теорији управног права. Затим се истраживање фокусира на неколико врста одговорности јавних функционера и службеника у јединицама локалне самоуправе. „Класични“ типови одговорности анализирани су у контексту текуће реформе јавног сектора у Србији, на који снажно утичу принципи доброг управљања и доктринарни приступ бројних међународних организација.

Други део рада фокусира се на службенике локалне самоуправе, које је подељено у три главне категорије, са својим подгрупама. Кандидат разматра њихове специфичности како би анализирао главне врсте механизма одговорности којима ове групе подлежу.

У последња два дела рада кандидат анализира механизме одговорности запослених у локалној самоуправи успостављене новим законским актима, правилима и прописима и упоређује их са класичним механизмима одговорности: правном одговорношћу (кривичном, прекршајном, дисциплинском и грађанскоправном) и неправном одговорношћу (политичка и етичка одговорност), индивидуалном и колективном одговорношћу, те интерном и екстерном одговорношћу. У те класичне категорије спадају скоро сви видови одговорности запослених у локалној самоуправи који су прописани српским законодавством, али оне ванправне и интерне све више добијају на значају. Дакле, кандидат закључује да нема потребе за разликовањем потпуно нових, раније непознатих видова одговорности локалног особља.

Нови механизми одговорности се стално појављују и множе; резултат су постојања новоустановљених независних, регулаторних тела и агенција (Заштитник грађана/омбудсман, Државна ревизорска институција, Агенција за борбу против корупције, Повереник за заштиту информација и података о личности од јавног значаја и Повереник за заштиту равноправности), које су део јавне административне мреже.

Све је већи број превентивних ванправних механизма, а препоруке новооснованих органа константно модификују понашање запослених у локалној администрацији. Поред растуће важности механизма етичке одговорности, професионална одговорност је најинтересантнији тип одговорности, са потенцијалом да постане нови *sui generis* тип интерне одговорности. Кандидат наводи да смо сведоци појаве нових облика механизма професионалне одговорности (као што је оцењивање рада), који нису били део ранијег српског законодавства (бар не на тако прецизан и детаљан начин). Ови нови инструменти одговорности значајно су побољшали шансе за спровођење стратешких развојних циљева. Оцењивање рада, које у суштини подразумева давање оцена локалним функционерима и државним службеницима за њихов годишњи рад, важан је део каријерног система и управљања људским ресурсима на локалном нивоу.

8. *Electronic Dispute Resolution: Paradigm Shift or Status Quo?* (коаутор са Александром Мојашевићем), in: International Scientific Conference of Special Importance, Faculty of Law, University of Banja Luka (in co-organization with the Center for Bioethical Studies in Belgrade and the UNESCO Chair in Bioethics), 7-8 February, 2020, Thematic collection "Transformative technologies: legal and ethical challenges of the XXI century", str. 173-190, ISBN 978-99976-54-02-1 DOI 10.7251/NSTT2001181, (рад саопштен 7. фебруара 2020. године, на Међународном научном скупу: „Трансформативне технологије: правни и етички изазови XXI вијека одржаном 07-08. фебруара 2020, у Бањој Луци), (M33),

Последњих година, пажња правне и опште јавности широм света све је више заокупљена електронским или онлајн решавањем спорова (ОДР). Правне иновације све више имају облик различитих алтернативних платформи за решавање спорова е-трговине, као и платформе за решавање разних правних питања, сукоба и спорова. Штавише, онлајн иновације се такође примењују у кривичним, грађанским и управним стварима у неким јурисдикцијама попут оних у Енглеској и Велсу. Коаутори су у раду имали за циљ да представе и упореде различите системе за решавање спорова на интернету који су до сада развијени у неким земљама, као и да изврше њихову анализу. Ово истраживање се посебно фокусира на онлајн иновације у области решавања спорова у Републици Србији, њихов тренутни ниво развоја у односу на друге земље и њихов будући развој. Аутори се баве кључним питањем: да ли је домаћа правна и шира јавност спремна за промену парадигме у решавању спорова и, ако јесте, у којој мери? У ту сврху је спроведена анкета на релевантном узорку. Општи налази истраживања могу се сажети у неколико тачака.

Први и веома важан налаз је да испитаници нису упознати са електронским начинима решавања спорова/сукоба. Друго, испитаници немају искуства у електронском решавању спорова/решавању конфликта. Треће, испитаници нису упознати са законским актима који регулишу ову материју. Овај налаз логично прати претходна два и указује на то да је општи недостатак информација везан не само за платформе путем којих се може решити спор/конфликт већ и за правну димензију е-трговине и решавања спорова. Коаутори закључују да се афирмација савремених метода решавања спорова не може постићи ако су грађани неинформисани или ако смо очекивали да ће се сами информисати. Информације треба да иду у три правца: опште образовање, информације о електронским платформама (домаћим и страним) и информације о правима потрошача и другим законским правима. Након информисања грађана, други корак би био да се размотри увођење платформи за онлајн решавање спорова у српско правосуђе, по узору на енглеско правосуђе.

Али, у процесу афирмације и имплементације постоје одређени ризици, наводи се у раду, због чега је неопходно успоставити равнотежу између традиционалног судског и електронског метода решавања спорова. Општа препорука је да се иновације уводе свуда где се могу постићи уштеде у решавању спорова. Модерна технологија заправо служи том циљу – да се повећа ефикасност у решавању спорова (и веће задовољство странака) „преузимањем“ улоге посредника у решавању спорова.

9. *Заштита изборног права у управном спору* (коаутор са Д. Миленковићем), у: М. Јовановић (ур.), Избори у Србији 1990-2020. Београд: Службени гласник, Факултет Политичких наука. 2020. стр. 1029-1043; (рад саопштен 9. децембра 2020. године на Научној конференцији под називом „Како, кога и зашто смо бирали?, Избори у Србији 1990 - 2020. године“, одржаној у Београду/Нишу, online), (M63),

У раду се даје приказ једног од облика судске заштите изборног права – у управном спору, током развоја модерног вишестранања у Србији. Рад има две целине. Прву, у којој се даје анализа судске заштите кроз управни спор коју су током 90-их година XX века и у првој деценији XXI века пружали Врховни суд Србије и општински судови. И другу, која прати нормативну подлогу ове врсте судских спорова од 2010. године до данас, када је, након реорганизације правосуђа у Републици Србији, судска заштита изборног права путем управног спора 2011. године прешла у надлежност новоформираног Управног суда. Коаутори приказују еволуцију норми којима је, током протекле три деценије, била регулисана заштита изборног права путем управног спора приликом избора за најзначајније нивое власти, као и доминантне теоретске и практичне дилеме које су те норме производиле, али које су њима и решаване.

Анализа примарних извора изборног права донетих у првом посматраном периоду показала је да је највеће проблеме у почетно добро замишљеном систему заштите изборног права (на изборима за одборнике јединица локалне самоуправе) изазвало брисање одредбе која је упућивала на сходну примену чланова Закона о избору народних посланика у којима се експлицитно наводи да ће се сходно примењивати одредбе Закона о управним споровима. То је довело до великих спорења о томе да ли се тиме напустио концепт сходне примене одредби Закона о управним споровима, да ли као меродавна треба примењивати правила ванпарничног или парничног поступка, да ли су акти изборних комисија судски или управни акти, а изборне комисије квазисудски, судски или квазиуправни органи и др. Такође, у овом периоду показало се као врло лоше решење по коме је о заштити изборног права на локалним изборима требало да одлучују општински судови који су били потпуно неприпремљени и без искуства у примени правила управног поступка. Супротно начелу хитности, примењивана су и ванредна правна средства предвиђена за управне спорове, па је та могућност релативно брзо искључена. Посебну „аномалију“ представљало је то што право на жалбу није имала и друга страна, на чију штету је приговор усвојен. Требало је да прође скоро деценија и по (до 2004. године) да се она исправи и да буде признато да је претходно решење, према коме и другој страни није пружана правна заштита, представљало кршење уставних права грађана.

Након извршене анализе истраживачког материјала, кандидат је, као коаутор, дошао до више закључака. Прво, заштита изборног права у управном спору је нехомогена. Регулисана је у више правних извора, чије норме с временом конвергирају, али још увек нису исте. У будућности би, уколико не буде драстичних промена изборног система, требало потпуно изједначити норме и правила за заштиту изборног права без обзира на то да ли се ради о републичким, покрајинским или локалним изборима. Са њима треба усагласити и норме о заштити изборног права на изборима за скупштине градских општина и месних заједница. Изједначавањем процесних правила повећала би се правна сигурност и правна једнакост грађана без обзира на то о којој врсти избора се ради.

После 2000. године, изузев исправљања недостатака уочених у пракси, најбитнија промена десила се 2011. године, када се као стварно надлежан суд за све врсте изборних спорења одређује Управни суд, као суд посебне надлежности. Рокови и санкције су остали исти током читавог посматраног периода, а спор пуне јурисдикције било је могуће водити, на локалним изборима по закону изричито, а на изборима за народне посланике по закону сходно. Иницијални акт којим се покреће заштита изборног права и даље се назива жалба, иако се на његову форму и садржину сходно примењују одредбе ЗУС-а које се односе на тужбу као иницијални акт којим се стандардно покреће управни спор. Овај судски поступак одликује хитност поступања, а

у јавности се још дебатује о (не)јавности расправа приликом суђења. Локални избори и заштита изборног права на њима од 2002. године регулишу се посебним законом.

У случају заштите изборног права на локалним изборима Управни суд највише користи право да одлучује у спору пуне јурисдикције, па је својим пресудама вршио и надлежности изборних комисија када је одбијао да прогласи изборне листе, распуштао бирачке одборе, налагао понављање гласања на одређеним бирачким местима, итд.

На крају, закључује се да је, без обзира на све специфичности и недоумице које су постојале, решавање изборног спора чврсто утемељено у сходној примени правила управно-процесног суђења.

10. ***Регистровање административних поступака – теоријске недоумице и практичне последице*** (коаутор са П. Димитријевићем), Правна ријеч. Бања Лука, Удружење правника Републике Српске, 2021. – Година XVIII, Бр. 64 (2021), стр. 75-92. ISSN 1840-0272 (рад представљен 1. октобра 2021. године); (рад представљен 1. октобра 2021. године и Бањој Луци на конференцији за штампу „Октобарски правнички дани“, традиционална конференција је отказана због пандемије вируса Ковид 19), (МЗЗ),

У мају месецу 2021. године на снагу је ступио Закон о регистру административних поступака којим су дефинисана начела за уређење административних поступака и њихово спровођење, надлежности за доношење методолошких правила за уређивање административних поступака и управљање, вођење и садржина Регистра административних поступака. Доношење овог закона отворило је низ теоријских и практичних питања којима се кандидат, заједно са коаутором, бави у овом раду. То се пре свега односи на теоријско одређење новоуведеног појма административни поступак у односу на већ добро познат и одређен појам управног поступка, али и на све практичне обавезе које органима управе у наредном периоду намеће овај закон.

Први закључак до кога се након анализе дошло јесте да су напред анализирани норме последица примене постулата доктрине Доброг управљања у раду српске управе (економичност, ефикасност, делотворност, транспарентност и отвореност), а да се, у суштини, ради о економизацији управно-процесног права, чији је инструмент поједностављење управног поступања. Други закључак је да се увођењем појма административног поступка ствара напетост у односу на Закон о општем управном поступку и стручној јавности традиционално познате појмове управног процесног права. Након детаљне анализе појма административног поступка и његовог односа са појмом (општег) управног поступка, управних радњи и посебних управних поступака, аутори су приступили лингвистичко-логичкој анализи одредби Закона о регистру административних поступака. Аутори као један од основних недостатака Закона виде то што је изван домена њиховог регулисања остао читав спектар поступака који се покрећу *ex officio*. Аутори закључују да ће одредбе Закона бити тешко спроводити у пракси због недостатка адекватних санкција, сужавања прекршајне одговорности на поштовање одредбе члана 14. Закона и превише општих формулација које су дате када је у питању накнадна контрола коју има да спроводи Републички секретаријат за јавне политике.

11. ***Однос Закона о општем управном поступку и других закона у материји уређења боравка странаца на територији Републике Србије са посебним фокусом на поступак тражења азила***, (коаутор са М. Прицом), у: "Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum seekers and Legally Invisible Persons

- "Guide to good practices", Зборник радова, Ниш, 2021, стр. 245-285; (МЗЗ), (рад саопштен 28. маја 2021. године, на међународној научној конференцији „Forced Migrations Project - The Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and ‘Invisible’ Persons without IDs“, која је одржана на Правном факултету Универзитета у Нишу)

Овај коауторски рад је подељен на две велике целине. У првом делу се анализирају норме које регулишу поступак тражења азила на територији државе Србије. Акцент је стављен на различите управно-процесне институте и њихове специфичности, конкретизовања и одступања од општег режима, као што су учесници у поступку, доказивање, обавештавање, рокови за одлучивање, врсте одлука које се могу доносити и друго. Осим нормативног оквира посебна пажња посвећена је и његовој стварној примени у пракси о чему су подаци добијени применом емпиријских правних метода. У другом делу рада, претходно анализирана питања се подижу на један општији ниво, везан за основне поставке односа Закона о општем управном поступку као системског и општег закона у овој сложеној области и низа других, посебних закона анализираних у првом делу.

4. Индекс хетероцитата радова кандидата

Радови кандидата су цитирани више пута у различитим часописима, уџбеницима и монографијама, од којих издвајамо следеће:

1. Vučetić, D., Serbian judicial review of administrative acts and European standards for administrative disputes, *Facta Universitatis, Law and Politics*, Vol. 3, No. 1, 2005, pp. 73-90;
у: LJUBANOVIĆ, Boris; ĆEKO, Ana Đanić; GRGUR, Petar. THE SIGNIFICANCE OF THE REQUEST FOR EXTRAORDINARY REVIEW OF VALIDITY OF THE FINAL VERDICT IN THE PROTECTION OF SUBJECTIVE RIGHTS OF THE PARTIES IN ADMINISTRATIVE DISPUTE. In: *Proceedings of the International Scientific Conference "Social Changes in the Global World"*. 2018. p. 95-113. (<https://js.ugd.edu.mk/index.php/scgw/article/download/2924/2568>, напомена 25)
2. Vučetić, D., Serbian judicial review of administrative acts and European standards for administrative disputes, *Facta Universitatis, Law and Politics*, Vol. 3, No. 1, 2005, pp. 73-90;
у: Цуцић Вук, Поступак решавања управних спорова, у: 150 година Управног спора у Србији : зборник радова / [уредник Вук Цуцић] = 150th Anniversary of the Administrative Dispute in the Republic of Serbia : the Collection of Papers / [editor Vuk Cucić]. - Београд : Управни суд Републике Србије : Правни факултет Универзитета ; = Belgrade : Administrative Court of the Republic of Serbia : Faculty of Law of the University, 2019. - Стр. 177-220. ISBN 978-86-901466-0-4 (US); ISBN 978-86-7630-826-2 (PFUB) (<http://www.up.sud.rs/uploads/useruploads/Documents/Zbornik-radova-150-godina-upravnog-spora-1869-2019.pdf>, напомена 167)
3. Вучетић Д., Европски стандарди заштите људских права приликом управног поступања - из угла Републике Србије, Уставне и међународноправне гаранције

- људских права, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, 2008, стр. 175-189;
- у: Катарина Манојловић Андрић, судија Врховног касационог суда, УСТАВНО СУДСКА ЗАШТИТА ЉУДСКИХ ПРАВА ПОВРЕЂЕНИХ ИЛИ УСКРАЂЕНИХ У УПРАВНОМ ПОСТУПКУ И УПРАВНОМ СПОРУ. Билтен Врховног касационог суда, бр. 3/2017, Београд, Интермех. стр. 123 - 169 (<https://www.vk.sud.rs/sites/default/files/attachments/Bilten%20VKS%203-2017.pdf>, стр. 125, напомена 2)
4. Вучетић, Д; Типични случајеви манљивости форме управних аката у српској управно-процесној пракси, објављено у: Зборник радова Правног факултета у Нишу, вол. LI, бр. 51/2008, стр. 175–195;
- у: Марковић Велисав, Судско извршење управних аката о новчаном потраживању полицијских службеника, Наука, безбедност, полиција, вол. 21, бр. 3, стр. 119-132, 2016 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0354-8872/2016/0354-88721603119M.pdf>, напомена 17)
5. Вучетић, Д. (2009). Међуопштинска сарадња као вид територијалне реформе. Правни живот, 58 (11). 411-424;
- у: Дарко Голић, Међуопштинске заједнице као полурегионалне (квази)власти, Зборник радова правног факултета у Нишу, бр. 66/2014, стр. 275-292, (<http://www.prafak.ni.ac.rs/files/zbornik/sadrzaj/zbornici/z66/16z66.pdf>, стр. 289)
6. Јанићијевић, Д., Вучетић, Д. (2010) Еколошки спорови и њихово решавање у класним парницама. Правни живот, 53(9): 417-429;
- у: Цветковић Предраг, Медији у функцији остваривања људских права - пример међународног трговинског права, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 61, стр. 271-283, 2012 (<http://www.prafak.ni.ac.rs/files/zbornik/sadrzaj/zbornici/z61/16z61.pdf>, напомена 13)
7. Предраг Димитријевић, Дејан Вучетић, Систем локалне самоуправе, Београд, Службени гласник, 2011, 187;
- у: Територијална организација Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца (Краљевине Југославије), Станковић Марко С., Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, вол. 53, бр. 3, стр. 1033-1045, 2019 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0550-2179/2019/0550-21791903033X.pdf>, напомена 5,12,20,21,27)
8. Предраг Димитријевић, Дејан Вучетић, Систем локалне самоуправе, Београд, Службени гласник, 2011, 187;
- у: Рачић Миле, Балкан и европске интеграције, Пословна економија, вол. 10, бр. 2, стр. 251-264, 2016 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/1820-6859/2016/1820-68591602251R.pdf>, напомена 6)
9. Вуковић, Ђорђе. Вучетић, Дејан. (2013). Избори 2012: (не)правилности у изборном процесу. Ниш: Национална коалиција за децентрализацију;
- у: Маја Настић, Изборна правила у Србији и европски стандарди - опште право гласа, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 68/2014, стр. 187-206, (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0350-8501/2014/0350-85011468187N.pdf>, стр. 199)

10. Вучетић, Дејан, Предраг Димитријевић. 2013. Специфичности поступка издавања грађевинске дозволе. Зборник радова Правног факултета у Нишу 65:325–343,
у: Živković Miloš, Milenković Marko, Nikolić-Popadić Sofija, Modification of construction permits and transfer of subjective rights, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 67, br. 3, str. 124-142, 2019 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0003-2565/2019/0003-25651903124Q.pdf>, напомена 12)
11. Вучетић, Д. Јовановић, М. (2011). Правно-економске поставке коришћења општинских обвезница за финансирање локалног економског развоја и унапређење конкурентности јавног сектора у Републици Србији. У: Крстић, Б. (Прир.). Унапређење конкурентске предности јавног и приватног сектора умрежавањем компетенција у процесу европских интеграција Србије. Тематски зборник радова. Ниш: Економски факултет Универзитета у Нишу. 171-191,
у: Мојашевић Александар С., Николић Љубица, Тржиште обвезница јавног сектора у Србији - стање и перспективе развоја, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 71, стр. 221-239, 2015 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0350-8501/2015/0350-85011571221M.pdf>, стр. 227, 232, 233)
12. Вучетић, Д. Јовановић, М. (2013). Municipal Bonds as New Instrument for Enhancing Local Economic Development in Republic of Serbia. *Facta Universitatis. Series: Economics and Organization*. 10(2), 101-116;
у: Мојашевић Александар С., Николић Љубица, Тржиште обвезница јавног сектора у Србији - стање и перспективе развоја, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 71, стр. 221-239, 2015 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0350-8501/2015/0350-85011571221M.pdf>, стр. 227, 232, 233)
13. Лончар, З. Вучетић, Д. Принцип сразмерности у европском и српском праву, управноправни аспекти, Теме, Ниш, 4/2013;
у: Мрдовић, Борис. "ПОДЗАКОНСКИ АКТИ КАО ИЗВОРИ УПРАВНОГ ПРАВА." ХЕРЕТИЦУС-Часопис за преиспитивање прошлости 1-2 (2021): 196-210. (<https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=979032>, str. 196)
14. Лончар, З. Вучетић, Д. Принцип сразмерности у европском и српском праву, управноправни аспекти, Теме, Ниш, 4/2013;
у: Димитријевић П. (2021), Управно право – општи део (шесто издање). Ниш, Медивест (напомена 214, стр. 265, ПДФ документ у прилогу)
15. Вучетић, Д., „Европска управно-процесна правила и општи управни поступак РС“, Зборник радова Правног факултета у Нишу 68/2014;
у: Цуцић Вук, Фино подешавање Закона о општем управном поступку, *Анали Правног факултета у Београду*, вол. 66, бр. 2, стр. 139-163, 2018 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0003-2565/2018/0003-25651802139C.pdf>, напомена 3)
16. Вучетић, Д., „Европска управно-процесна правила и општи управни поступак РС“, Зборник радова Правног факултета у Нишу 68/2014;

у: Лончар Зоран Ј., Трошкови управног поступка, Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, вол. 52, бр. 4, стр. 1595-1617, 2018 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0550-2179/2018/0550-21791804595L.pdf>, напомена 5)

17. Вучетић, Д., „Европска управно-процесна правила и општи управни поступак РС“, Зборник радова Правног факултета у Нишу 68/2014;

у: Лончар Зоран Ј., Правна средства у новом закону о општем управном поступку, Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, вол. 51, бр. 4, стр. 1505-1523, 2017 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0550-2179/2017/0550-21791704505L.pdf>, напомена 7)

18. Вучетић, Д., „Европска управно-процесна правила и општи управни поступак РС“, Зборник радова Правног факултета у Нишу 68/2014;

у: Лончар Зоран Ј., Посебни управни поступци, Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, вол. 50, бр. 4, стр. 1231-1249, 2016 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0550-2179/2016/0550-21791604231L.pdf>, напомена 4)

19. Zoran Lončar, Dejan Vučetić, „European Standards and Public Administration Reform in the Republic of Serbia“, 16th Internacional conference Toulon-Verona “Excellence in Services“, Faculty of Administration University of Ljubljana, Slovenia 29-30. August 2013, 448-449;

у: Лончар Зоран Ј., Заступање странака у управном спору, Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, вол. 49, бр. 4, стр. 1695-1711, 2015 (<https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0550-2179/2015/0550-21791504695L.pdf>, напомена 5)

20. Administrative-judicial protection of electoral right: with analysis of the judicature of the administrative court of Serbia, (коаутор са Д. Јанићијевићем и Н. Ранђеловићем), Теме. Ниш: Универзитет, 2014, бр. 3, стр. 1273-1295. (ISSN 0353-7919),

у: JERINIĆ, Jelena. Form over Substance: Possibilities to Prove Electoral Irregularities under Serbian Law. Cent. Eur. Pub. Admin. Rev., 2020, 18: 101. (<http://cepar.fu.uni-lj.si/index.php/CEPAR/article/view/485/494>, стр. 124, напомена 9, стр. 113)

21. What needs to be changed in Serbian legal regime of electoral rights protection? Facta universitatis. Niš: University, Vol. 13, no. 2 (2015), стр. 149-160. (ISSN 1450-5517)

у: JERINIĆ, Jelena. Form over Substance: Possibilities to Prove Electoral Irregularities under Serbian Law. Cent. Eur. Pub. Admin. Rev., 2020, 18: 101. (<http://cepar.fu.uni-lj.si/index.php/CEPAR/article/view/485/494>, стр. 102, 103, 109, 113)

22. Поступак заштите изборног права на локалним изборима у Републици Србији, у: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова (Књ. 5). Ниш: Правни факултет, 2015, стр. 131-146, (ISBN 978-86-7148-212-7),

у: JERINIĆ, Jelena. Form over Substance: Possibilities to Prove Electoral Irregularities under Serbian Law. Cent. Eur. Pub. Admin. Rev., 2020, 18: 101. (<http://cepar.fu.uni-lj.si/index.php/CEPAR/article/view/485/494>, стр. 113)

23. Is mediation viable in administrative matters? Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, Vol. 14, No 4 (2016), стр. 495-504, (ISSN 1450-5517),

y: MONIKA, S. (2019). MEDIATION IN MUNICIPALITIES IN SLOVAKIA AND SELECTED EU COUNTRIES. Scientific Bulletin of Chem-Section of Pedagogy, (1), 167-176. (<http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmetal.element.desklight-bcdf1c4e-0b1b-4d79-a3c9-8f27ba836aa0/c/Smolnicka.pdf>, str. 171)

24. Мојашевић, А. Вучетић, Д. (2016). Студија о ефикасности решавања управних спорова у Републици Србији. Правни живот. бр. 10,283-293;

y: Анђелковић Ј. (2018) Разлози за покретање управног спора, Правни хоризонти, бр. 1/2018, ИССН 2620-1674, УДК:35.077.3(497.11) (http://www.prafak.ni.ac.rs/files/pravni-horizonti/Pravni_Horizonti_1_2018.pdf, стр. 18, 19)

25. Vučetić, D. (2018), O globalnim trendovima u kodifikovanju upravnog postupanja, Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu, 57(78), 197-216;

y: Анђелковић Ј. (2018) Разлози за покретање управног спора, Правни хоризонти, бр. 1/2018, ИССН 2620-1674, УДК:35.077.3(497.11) (http://www.prafak.ni.ac.rs/files/pravni-horizonti/Pravni_Horizonti_1_2018.pdf, стр. 18, 19)

26. Vučetić, D. (2018), O globalnim trendovima u kodifikovanju upravnog postupanja, Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu, 57(78), 197-216;

y: ЂЕКО, Ана ЂАНИЋ, and Tunjica PETRAŠEVIĆ. "Lack of One Common Administrative Procedure? Is Regulation on the EU Administrative Procedure Necessary in the EU?" *Balkan Social Science Review* 15 (2020): 93-117. (<https://js.ugd.edu.mk/index.php/BSSR/article/view/3576/3238>, стр. 97)

27. Вучетић Д, Радојичић Вукашиновић З., Мистрећеловић Крстић И. (2019), Развој службеничког законодавства и образовања у Србији- историјске и савремене тенденције, ТЕМЕ, бр. 1. јануар-март 2019, 109-132.

y: Анђелковић Ј (2020), Европски стандарди правног статуса државних службеника, Institut za pravno-ekonomska istraživanja i edukaciju, Juridika prima 7-th International Scientific Conference „Ohrid School of Law-2020- The future of the Law: Facing the Challenges of Covid 19, ISBN 978-608-66152-8-4, 35.08(4-672EU) 35.08(497.7)

28. З. Вукашиновић Радојичић, Д. Вучетић, Професионализација јавне управе у Србији. Београд: Криминалистичко-полицијски универзитет. 2021;

y: Димитријевић П. (2021), Управно право – општи део (шесто издање). Ниш, Медивест (напомена 131, стр. 225, ПДФ документ у прилогу)

29. Д. Вучетић, П. Димитријевић, Регистровање административних поступака - теоријске недоумице и практичне последице, Правна ријеч, Бања Лука, 64/2021.

y: Димитријевић П. (2021), Управно право – општи део (шесто издање). Ниш, Медивест (напомена 171, стр. 245, ПДФ документ у прилогу)

30. Д. Вучетић, Врсте одлука у управном спору, Зборник радова: „150 година управног спора у Србији 1869-2019“, Управни суд Републике Србије, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2019.

y: Димитријевић П. (2021), Управно право – општи део (шесто издање). Ниш, Медивест (напомена 149, стр. 434)

5. Учешће у научним пројектима

Као истраживач, пре избора у звање ванредног професора, др Дејан Вучетић је учествовао на више пројеката:

1. „Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе“ (2006-2011) реализованог од стране Правног факултета у Нишу,
2. „Пристап правосудју - инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије“ (2006-2010) који се реализовао од стране Правног факултета у Нишу уз финансијску помоћ Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије,
3. Пројекат „Усаглашавање права Србије са правом Европске уније“, 2013-2020, који је финансирао Правни факултет Универзитета у Нишу;

Од избора у претходно звање био је ангажован или још увек учествује у реализацији следећих пројеката:

1. Пројекат „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, пројекат националног карактера (бр. 179046) који финансира Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије, пројектни циклус 2011-2019. године, а чији је носилац био Правни факултет у Нишу;
2. Истраживач на основу Уговора о реализацији и финансирању научноистраживачког рада НИО у 2020. години (прилог: Потврда декана Правног факултета Универзитета у Нишу, бр. 01-3049 од 25.11.2021. године).
3. Пројекат „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу за период 2020-2025. године.

Посебно се истиче учешће на два међународна пројекта, и то:

1. Пројекат ЕРАЗМУС К2+ Пројекат изградње капацитета у високом образовању под називом „Интердисциплинарни програм кратких циклуса у области креирања и анализе јавних политика“ (ППМА), Project Reference 598596-EPP 1-2018-1-RS-EPPKA2-SVNE-JP, који се реализује на Универзитету у Нишу (2019-2022) Током реализације ЕРАЗМУС пројекта кандидат је боравио на Универзитету „Paris-Est Creteil Val de Marne“ у Паризу, Француска, 61 av. du General de Gaulle, 94000 Creteil, Париз (2019. године),
2. Пројекат реализован у оквиру мреже SEELS: „The Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and "Invisible" Persons without IDs (2019-2021). Носилац пројекта је Правни факултет Универзитета у Нишу, а партнери на пројекту су Правни факултет Универзитета Јосипа Јурја Штросмајера у Осијеку, Правни факултет Универзитета у Зеници и Правни факултет Iustinianus Primus Универзитета Св. Ђирило и Методије у Скопљу.

III ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ У РАЗВОЈУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА НА ФАКУЛТЕТУ

1. Држање наставе на основним академским, мастер и докторским студијама права

На Правном факултету Универзитета у Нишу кандидат изводи предавања и вежбе из предмета Управно право, Медијско право, Право локалне самоуправе и Наука о управљању с правом информатиком - на основним академским студијама права; Посебно управно право, Институције локалне самоуправе, Јавна управа, Полицијско право, Заштита података о личности и Електронска управа - на мастер академским студијама права; и Управно право, Упоредни управни системи и Локална самоуправа на докторским академским студијама права. Од фебруара 2017. године до октобра 2021. године изводио је наставу из предмета Управно право на Департману за социјалну политику и рад Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

2. Менторство приликом израде мастер радова

Након избора у претходно звање кандидат је одлукама Комисије за докторске и мастер студије и Већа другог и трећег степена Правног факултета Универзитета у Нишу именован за ментора приликом израде следећих завршних мастер радова:

1. Душан Микић број досијеа М015/18-УП, "Употреба ватреног оружја као полицијског средства принуде", датум одбране:21/04/2021;
2. Мила Драгановић број досијеа М031/19-О, "Организација и надлежност саобраћајне инспекције у Републици Србији", датум одбране:21/04/2021;
3. Наталија Манојловић број досијеа М040/19-О, "Заштита локалног изборног права у управном спору пуне јурисдикције - са фокусом на локалне изборе одржане 2020. године", датум одбране:21/04/2021;
4. Александра Јаковљевић број досијеа М029/17-О, "Употреба информационо-комуникационих технологија у раду скупштина јединица локалне самоуправе", датум одбране:07/10/2020;
5. Дарко Никодијевић број досијеа М016/18-УП, "Организација и делатност граничне полиције у Републици Србији", датум одбране:24/06/2020;
6. Александар Стојановић број досијеа М006/16-УП, "Оцењивање, напредовање и каријерни развој полицијских службеника у Републици Србији", датум одбране:26/10/2019;
7. Никола Костадиновић број досијеа М028/18-О, "Правно уређење и улога Жалбене комисије у јединицама локалне самоуправе у Републици Србији", датум одбране:26/10/2019;
8. Стефан Јанков број досијеа М017/16-УП, "Правни оквир за полицијску сарадњу у Европској унији и хармонизација права унутрашњих послова Републике Србије", датум одбране: 04/07/2018;
9. Зорица Радуловић број досијеа М038/16-О, "Организација и делатност градске изборне администрације у Републици Србији", датум одбране: 04/11/2017.

(прилог: Потврда продеканце за наставу Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-2976 од 19.11.2021.)

3. Чланство у комисији за одбрану мастер радова:

Одлукама Комисије за докторске и мастер студије и Већа другог и трећег степена студија Правног факултета у Нишу, проф. др Дејан Вучетић именован је за члана Комисије приликом одбране следећих завршних мастер радова:

1. Јована Атанасковић број досијеа М003/19-О, „Однос дисциплинске одговорности запослених у општем и посебном режиму радних односа“, датум одбране:29/06/2021,
2. Милица Станковић број досијеа М016/19-УП, „Престанак држављанства“, датум одбране:21/04/2021,
3. Александра Георгијев број досијеа М008/19-УП, „Правна контрола оружја и муниције у Републици Србији“, датум одбране:05/02/2021,
4. Кристина Алексић број досијеа М007/18-УП, „Спољашња контрола полиције“, датум одбране:16/12/2020,
5. Никола Стојковић број досијеа М002/19-УП, „Полицијска овлашћења на спортским догађајима“, датум одбране:15/12/2020,
6. Милош Јовановић број досијеа М023/18-УП, „Организација полиције“, датум одбране:15/12/2020,
7. Анђела Стојадиновић број досијеа М025/19-О, „Рационализација броја запослених у локалној самоуправи“, датум одбране:10/11/2020,
8. Сања Стојанчић број досијеа М060/17-О, „Омбудсман и заштита људских права“, датум одбране:09/11/2020,
9. Александра Павловић број досијеа М003/18-УП, „Управни послови полиције“, датум одбране:07/10/2020,
10. Габријела Димитријевић број досијеа М019/18-УП, „Дирекција полиције“, датум одбране:07/10/2020,
11. Владимир Ћирић број досијеа М054/18-О, „Уставна заштита права на здраву животну средину у Републици Србији“, датум одбране:15/09/2020,
12. Анђела Поповић број досијеа М005/18-УП, „Двојно држављанство као правни институт“, датум одбране:08/09/2020,
13. Светлана Јосифовић број досијеа М038/17-О, „Мирно решавање индивидуалних радних спорова“, датум одбране:08/09/2020,
14. Божидар Радоњић број досијеа М004/18-УП, „Организација и делатност служби безбедности у европским правним порецима“, датум одбране:24/06/2020,
15. Бојан Благојевић број досијеа М027/18-О, „Нормативни оквир управне делатности као елемент добре управе“, датум одбране:12/11/2019,
16. Никола Милић број досијеа М031/17-О, „Стратегије развоја система јавног информисања у Републици Србији“, датум одбране:26/10/2019,
17. Ана Катић број досијеа М002/18-УП, „Делатност саобраћајне полиције у праву Републике Србије и упоредном праву“, датум одбране:26/10/2019,
18. Катарина Тодоровић број досијеа М018/18-УП, „Организација и делатност криминалистичке полиције“, датум одбране:26/10/2019,
19. Јована Каличанин број досијеа М011/17-УП, „Стицање држављанства пријемом у праву Републике Србије и упоредном праву“, датум одбране:08/01/2019,
20. Александра Стевановић број досијеа М027/17-О, „Минимум процеса рада за време штрајка“, датум одбране:05/11/2018.

4. Менторство и чланство у комисијама на докторским студијама

Након избора у претходно звање проф. др Дејан Вучетић био је ментор или члан комисија за одбрану докторских дисертација у следећим случајевима:

- ментор и члан Комисије за оцену и јавну одбрану докторске дисертације под називом под називом „Правно-уређење јавних медијских сервиса“, Андреја

Благојевића, студента докторских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу (прилог: Одлука Научно-стручног већа Универзитета у Нишу о именовану ментора за израду докторске дисертације бр. 8/18-01-002/20-011 од 10.03.2020. године и Одлука Научно-стручног већа Универзитета у Нишу о именовану Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације бр. 8/18-01-001/21-029 од 10.02.2021. године),

- ментор за израду докторске дисертације под називом „Приговор као правно средство у управном поступку“, Милоша Деновића, студента докторских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу (прилог: Одлука Научно-стручног већа Универзитета у Нишу о именовану ментора за израду докторске дисертације бр. 8/18-01-005/19-048 од 28.06.2019. године и Решење Научно-стручног већа Универзитета у Нишу о исправци грешке у претходно наведеној одлуци бр. 8/18-01-001/20-039 од 04.02.2020. године),

- члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације под називом „Правна средства у управном спору“, Невене Миленковић студенткиње докторских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу (прилог: Одлука Научно-стручног већа Универзитета у Нишу о именовану Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације бр. 8/18-01-003/20-033 од 09.06.2020. године),

- члан Комисије за одбрану докторске дисертације под називом „Однос органа територијалне аутономије и државне управе у Републици Србији“, Игора Симића, студента докторских студија на Правном факултету Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици (прилог: Одлука Сената Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици број 20-2/71 од 21. априла 2020. године – у фотокопији).

5. Развој научно-наставног подмлатка на факултету

Након избора у звање ванредног професора, др Дејан Вучетић био је члан следећих комисија за избор:

- члан Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање сарадника Филозофског факултета Универзитета у Нишу за избор једног сарадника у звање асистент за ужу научну област Комунологија, језик и студије медија (Медијска етика и Медијско право) – прилог: Одлука Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу о образовању стручне комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима број 120/1-3-01 од 4.4.2018. године – у фотокопији)

- члан Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор у звање доцент или ванредни професор за ужу научну област Друштвено-хуманистичке науке у заштити радне и животне средине, на Факултету заштите на раду (прилог: Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр. 8/18-01-007/19-023 од 16.10.2019. године)

- Члан Комисије за припрему извештаја за избор у звање и заснивање радног односа једног наставника у звању доцента за ужу јавно-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици (прилог: Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици бр. 05/757 од 26.10.2020. године – у фотокопији)

- члан Комисије за писање реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор и заснивање радног односа на радном месту једног наставника у звању ванредног професора за управно-правну ужу научну област – предмет Управно право на Правном

факултету Универзитета у Београду (прилог: Одлука Изборног већа Правног факултета Универзитета у Београду 02-број: 590/4 од 25.06.2020. године)

- члан Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област Право на Филозофском факултету Универзитета у Нишу (прилог: Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр. 8/18-01-006/21-013 од 30.06.2021. године)

6. Испуњеност услова за ментора

Кандидат је у претходних десет година остварио укупно 54 бода у радовима одговарајућих категорија (4 бода у часопису категорије М24 и 50 бодова у радовима категорије М13 (1), М24(2), М51 (10) и М33(5):

Најмање 4 бода за рад у часопису са листа SSCI, ERIH, HEINONLINE и EconLit или у часопису категорије М24 (4 бода):

1. Дејан Вучетић, Зорица Вукашиновић Радојичић, Ивана Крстић Мистрицеловић, Развој службеничког законодавства и образовања у Србији – историјске и савремене тенденције, *Теме*, Универзитет у Нишу, vol. XLIII, no. 1, 2019, pp. 109 - 132, issn: 03553-7919, udc: 35.086(497.11), <https://doi.org/10.22190/TEME190108012V> М24 (4)

Најмање 20 бодова за радове категорије: М11; М12; М13; М14; М21; М22; М23; М24; М31; М32; М33; М34 и М51 (укупно 50 бодова):

1. З. Лончар, Д. Вучетић, Принцип сразмерности у европском и српском праву – управноправни аспекти, *Теме*, vol. 37, no. 4, pp. 1617 - 1642, ISSN: 0353-7919, udc: 3342.9(4:497.11), doi: -1331162-, 2013. М24 (4)

2. Дејан Вучетић, Дејан Јанићијевић, Небојша Ранђеловић, Administrative-judicial protection of electoral right: with analysis of the judicature of the administrative court of Serbia, *Теме*, Универзитет у Нишу, vol. , no. 3, pp. 1273 - 1294, issn: 03553-7919, udc: 342.842:347.998.85, 2014. М24 (4)

3. Дејан Вучетић. О глобалним трендовима у кодификовању управног поступања,; У: *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*. Ниш, Правни факултет, 2018. Бр. 78 (2018), стр. 197-216. ISSN 0350-8501, М51 (3)

4. Дејан Вучетић, Делотворност процесних решења у првостепеном управном поступку, У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. – Ниш : Правни факултет, 2021. – Бр. 91 (2021), стр. 75-96. ISSN 0350-8501 М51 (3)

5. Право на штрајк запослених у јединицама локалне самоуправе, (коаутор са И. Баруном), *Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број. Заштита људских и мањинских права у европском правном простору*. Ниш: Правни факултет, 2012. - Бр. 62 (2012), стр. 359-376. (ISSN 0350-8501) М51 (3)

6. Дејан Вучетић, Decentralisation of City Administration and Competences of Decentralised City Units, *Croatian and Comparative Public -Administration.*, Croatian and Comparative Public -Administration., vol. , no. 1 (2016), pp. 107 - 136, issn: 1848-0357, udc: 351.071.55/6(4), 2016. М51 (3)

7. Александар Мојашевић, Дејан Вучетић, Студија о ефикасности решавања управних спорова у Републици Србији, *Правни живот*, Београд : Удружење правника Србије 2016, vol. 2, no. 10, pp. 283 - 293, issn: 0350-0500, 2016. М51 (3)

8. Предраг Димитријевић, Дејан Вучетић, Јелена Вучковић, Непосредно учешће грађана у остваривању локалне самоуправе, *Правни живот, Удружење правника Србије*, no. 10, pp. 261 - 281, UDC: 352.07:342.25 342.25, 2018. M51 (3)
9. Economic and Environmental Effects from Liberalizing Utility Service Prices in the Republic of Serbia“, Radukić, S, Perović D, Vučetić D., *Industrija*, Vol. 46, No. 4, 2018, str. 29-46, doi:10.5937/industrija46-18444, UDC 351.824.11:338.5 332.872.23(497.11), Original Scientific Paper, ISSN 0350-0373. M51 (3)
10. Предраг Димитријевић, Дејан Вучетић, Остваривање права на службену употребу језика и писама приликом управног поступања у Републици Србији, *Зборник Правног факултета у Нишу*. Ниш : Правни факултет, Центар За публикације, vol. , no. 70, pp. 229 - 252, issn: 0350-8501, udc: 342.725:35.077.92(497.11), 2015. M51 (3)
11. Дејан Вучетић, Европска управно-процесна правила и општи управни поступак Републике Србије, *Зборник радова Правног факултета у Нишу, Правни факултет у Нишу*, бр. 68, pp. 175 - 186, issn: 0350-8501, udc: 342.9:35.077.3](4-672EU), 2014. M51 (3)
12. Дејан Вучетић, Предраг Димитријевић, Специфичности поступка издавања грађевинске дозволе, *Зборник радова Правног факултета у Нишу Ниш: Правни факултет*, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 325-344. ISSN 0350-8501 M51 (3)
13. Chapter IX. Serbia. In: Kmiecik, Zbigniew. *Administrative Proceedings in the Habsburg Succession Countries*. University of Lodz Publishing House: Wolters Kluwer. Lodz: Warszawa, Poland. ISBN 978-83-8220-065-2, e-ISBN 978-83-8220-066-9, ISBN 978-83-8187-516-5, <http://dx.doi.org/10.18778/8220-065-2>. M13 (7)

Радови категорије М33:

1. Implementacija standarda Evropske povelje o lokalnoj samoupravi u Republici Srbiji, (коаутор са Предрагом Димитријевићем и Јеленом Вучковић), *Europeizacija hrvatske lokalne samouprave (Godišnji znanstveno-stručni skup Instituta za javnu upravu)*, Zagreb: Institut za javnu upravu, 2018. str. 617-641. ISBN 978-953-7935-07-8), M33 (1),
2. U.S. influence on the Public agencies system in Serbia, (коаутор са Предрагом Димитријевићем и Јеленом Вучковић). у: Nebojša Kuzmanović, Darko Trifunović (eds.) *Proceedings/International scientific conference "Serbian-American relations"*, Belgrade, September 11, 2019. Novi Sad, Archives of Vojvodina, Belgrade: Institute for National and International Security, 2019. - str. 103-130. ISBN 978-86-80017-61-7, M33 (1)
3. General Administrative Procedure Act and information technology improvements in Serbian public administration. у: Кнежевић, Саша С., Настић, Маја (ур.). "Право и мултидисциплинарност" = "Law and multidisciplinary". Ниш: Правни факултет Универзитета: Faculty of Law University, 2020. стр. 3-17. ISBN 978-86-7148-263-9. [COBISS.SR-ID 15010057], M33 (1),
4. Делотворност ванредних правних средстава у управном поступку, (коаутор са П. Димитријевићем), *Правни живот: Тематски број. Унификација права и правна сигурност*. Београд: Удружење правника Србије. Бр. 10, том 2, 2020; M33 (1),
5. Accountability of Local Administration Personnel in Serbia in The Context of Good Governance Principles, у: G. Obradović, A. Tasić (eds) "Одговорност у правном и друштвеном контексту" = "Responsibility in the legal and social context". Ниш: Правни факултет Универзитета: Faculty of Law University, 2020, стр. 209-227, M33 (1).

IV ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Дејан Вучетић је након избора у звање ванредни професор имао велики број активности које представљају допринос академској и широј заједници, које ће бити наведене по редоследу из Ближих критеријума за избор у звања наставника Универзитета у Нишу (даље: „Ближи критеријуми“):

1. Подржавање ваннаставних академских активности студената:

Кандидат је председавао судећем већу на регионалним такмичењима студената права у области примене Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода под називом „Pre moot on Human Rights“ 2018. и 2019. године (прилог: Потврда председника Moot Court клуба Iustitia Ниш од 22.11.2021. године)

2. Учешће у раду тела факултета и универзитета

Члан Комисије за давање мишљења о испуњености услова учесника конкурса за избор у звање наставника и мишљења о испуњености услова предложеног ментора и кандидата у поступку пријаве теме и одбране докторске дисертације Правног факултета Универзитета у Нишу (прилог: Одлука декана Факултета бр. 01-2911 од 20.11.2018. године - у фотокопији).

Члан Комисије за праћење и унапређење студирања Правног факултета Универзитета у Нишу (прилог: Одлука декана Факултета бр. 01-3234/2 од 10.12.2019. године – у фотокопији).

Заменик председника Дисциплинске комисије Правног факултета Универзитета у Нишу (прилог: Решење декана Факултета бр. 01-1261 од 24.05.2019. године – у фотокопији).

Члан Савета Правног факултета Универзитета у Нишу из реда професора у четворогодишњем мандату (прилог: Одлука о конституисању Савета Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 03-1147/1 од 16.05.2019. године – у фотокопији).

3. Руковођење активностима на факултету и универзитету

Председник Комисије за питања струковних студија Правног факултета Универзитета у Нишу (прилог: Решење декана Факултета бр. 01-1546 од 18.06.2021. године – у фотокопији).

Председник Комисије за израду Политике приватности Факултета (прилог: Решење декана Факултета бр. 01-1961/2019 од 20.08.2019. године – у фотокопији).

Уредник серије „Law and Politics“ часописа „Facta Universitatis“ Универзитета у Нишу (прилог: Одлука ректора Универзитета бр. 5/0074-011/20-002 од 24.12.2020. године – у фотокопији).

Руководилац групе Комисије за дежурства на пријемном испиту за упис студената у прву годину основних академских студија права за школску 2020/2021. годину Правног факултета Универзитета у Нишу (прилог: Одлука декана Факултета за спровођење пријемног испита бр. 01-1439 од 27.06.2020. године – у фотокопији).

4. Допринос активностима које побољшавају углед и статус факултета и Универзитета

Учесник пројекта „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу за период 2020-2025. године, (прилог: Потврда декана Правног факултета Универзитета у Нишу, бр. 01-3049 од 25.11.2021. године).

Учесник пројекат „Усаглашавање права Србије са правом Европске уније“, 2013-2020, који је финансирао Правни факултет Универзитета у Нишу (прилог: Потврда декана Правног факултета Универзитета у Нишу, бр. 01-3049 од 25.11.2021. године).

Пројекат „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, пројекат националног карактера (бр. 179046) који је финансирало Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије, пројектни циклус 2011-2019. године (прилог: Потврда декана Правног факултета Универзитета у Нишу, бр. 01-3049 од 25.11.2021. године).

Истраживач на основу Уговора о реализацији и финансирању научноистраживачког рада НИО у 2020. години (прилог: Потврда декана Правног факултета Универзитета у Нишу, бр. 01-3049 од 25.11.2021. године).

Учесник ЕРАЗМУС К2+ пројекта “Interdisciplinary short cycle programs in public policy making and analysis (PPMA)”, Project Reference 598596-EPP 1-2018-1-RS-EPPKA2-SBHE-JP, који се реализује на Универзитету у Нишу (2019-2022) (прилог: Одлука о формирању тима за реализацију ERASMUS+ пројекта ректора Универзитета у Нишу бр. 6/00-58-037/19-011 од 27. марта 2019. године).

Учесник пројекта реализован у оквиру мреже SEELS: The Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and "Invisible" Persons without IDs (2019-2021) (прилог: Одлука декана Правног факултета Универзитета у Нишу о формирању пројектног тима пројекта, бр. 01-2088/1 од 18.09.2021. године).

Професор на предмету Управно право Департмана за социјалну политику и рад Филозофског факултета Универзитета у Нишу (прилог: Уговори о ангажовању за извођење наставе 2018-2020 са Филозофским факултетом бр. 129/8-01 од 19.2.2018, 72/19-01 од 18.02.2019. године и 192/7-01 од 12.06.2020. године и Одлука Правног факултета о радном ангажовању на филозофском факултету 01-1118/13 од 28.05.2020. године и Одлука о давању сагласности Правног факултета за радно ангажовање на филозофском факултету бр. 01-543/11 од 05.03.2019. године).

5. Рецензирање радова и оцењивање радова и пројеката (по захтевима других институција)

Рецензент радова који су објављени у научном часопису „Правни хоризонти“ (прилог: Потврда Главног и одговорног уредника часописа број 01-2932 од 17.11. 2021. године: у фотокопији).

Рецензент радова који су објављени у научном часопису „Зборник радова Правног факултета у Нишу“ (прилог: Потврда Главног и одговорног уредника часописа број 01-2927 од 16.11. 2021. године: у фотокопији).

Рецензент радова који су објављени у научном часопису „Правни записи“ (Потврда Главног и одговорног уредника о рецензирању радова за бројеве 2/2012 и 2/2021: у фотокопији).

Рецензент радова који су објављени у научном часопису „ТЕМЕ“ (прилог: Потврда Главног и одговорног уредника часописа број: 5/00-72-003/21-029 од 19.11.2021. године – у фотокопији).

Рецензент монографије проф. др Александра Мојашевића „Примена бихејвиористичких налаза у јавним политикама“ (прилог: Одлука о именовану рецензента Председника Савета Универзитета у Нишу, бр. 8/16-01-003/21-025 од 13.4.2021. године – у фотокопији).

Рецензент монографије доц. др Милана Рапајића „Уводне теме у извршној власти и управи“ (прилог: Одлука Наставно-научног већа Правног факултета у Крагујевцу бр. 3925/11.3.3 од 10.11.2021. године – у фотокопији).

6. Организација и вођење локалних, регионалних, националних и међународних стручних и научних конференција и скупова:

Члан организационог одбора за организацију међународне научне конференције „Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and 'Invisible' Persons without IDs" (the Forced Migrations Project) – (прилог Решење декана Факултета бр. 01-171 од 25.01.2021. године – у фотокопији).

7. Учешће у раду одбора, законодавних тела и слично, у складу са научном и професионалном експертизом факултета и Универзитета:

Члан Комисије за статутарно-правна питања града Ниша (прилог: Закључак и извештај Градског већа о усвајању Извештаја о спроведеној стручној и јавној расправи о Нацрту одлуке о изменама и допунама Статута Града Ниша, број 1485-1/2018-03 од 11.12.2018. године – у фотокопији).

8. Учешће у раду значајних тела заједнице и професионалних организација:

Акредитовани реализатор програма стручног усавршавања у јавној управи Националне академије за јавну управу Републике Србије (прилог: Решење директора НАЈУ број 151-00-137/2019-03 од 07.02.2019. године – у фотокопији);

Учешће у раду 46. годишње скупштине Сталне конференције градова и општина – Савез градова и општина Србије под називом „Европска будућност локалне самоуправе“ (прилог: позивно писмо генералног секретара СКГО-а, бр. 626/1 од 16. октобра 2018. године).

VI МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

1. Мишљење о научно-стручном и истраживачком раду

Научно-стручни и истраживачки рад кандидата Дејана Вучетића везан је углавном за јавно-правну научну област, у којој области је до сада објавио више уџбеника, монографија, велики број научних и стручних радова у категорисаним часописима и зборницима радова, учествовао на бројним домаћим и међународним научним и стручним скуповима и као истраживач био укључен у већи број научних пројеката.

Када су уџбеници и дела монографског карактера у питању, њихова анализа показује да је кандидат наставио да се бави управно-правним и питањима права локалне самоуправе, како у Србији тако и компаративно, али и да је отворио потпуно

нове области истраживања - управно-судску заштиту изборног права и анализу рада изборне администрације у Србији, делотворност управних прописа и правних аката, ефикасност и економичност управног деловања, доктрина доброг управљања, партиципација грађана у правним поступцима, организациона питања управног права и др. Кандидат др Вучетић се у радовима такође бавио и увек актуелним питањима реформе јавне управе у Србији, принципом сразмерности у раду управе, специфичностима посебних управних поступака и њиховим регистровањем, реформом управног поступка, правилима европског управног права, кинематографским правом и др.

Садржина анализираних радова кандидата потврђује да је он унапредио методологију научног истраживања, критичке анализе и правничке аргументације, да примењује методе емпиријске анализе права, те да се његова истраживања генерално крећу у више различитих праваца, од продубљивања знања из области управне делатности, управног организационог и процесног права, права локалне самоуправе и медијског права.

Уколико би требало дати заједничку оцену радова после избора у звање ванредног професора, у први план истичемо следеће њихове карактеристике. Радови кандидата писани су изузетно компетентно, на начин који одаје богату правничку културу, аналитички дух и склоност ка критичком преиспитивању туђих и аргументованом заузимању сопствених ставова. У њима је кандидат показао одлике врсног познаваоца многих области јавног права, а управног права посебно. Његови радови се темеље на широко прикупљеној грађи примарног и секундарног карактера. Овоме ваља додати способност кандидата да јасно и прегледно изнесе и најсложеније проблеме, методолошки добро фундаира своје ставове и закључке, као и изграђен стил у писању својих радова који је разумљив и читаоцима ван најужег круга стручњака. Ваља нагласити и практичну вредност великог броја његових радова, посебно за нашу државу у склопу имплементације међународних и европских стандарда.

Кандидат је већи број радова саопштио на међународним и домаћим научним скуповима. Том приликом, својим запаженим излагањима скренуо је пажњу научне и стручне јавности, што му је отворило могућност за даљу афирмацију у земљи и иностранству.

С друге стране, као истраживач Дејан Вучетић је учествовао или учествује у више научних и стручних пројеката, од којих неколико њих има међународни карактер. Рад на пројектима је показао његову изузетну способност за тимски рад и добре организационе способности.

Након избора у звање ванредног професора, др Вучетић је да сада објавио радове који се према Правилнику о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача могу сврстати у следеће категорије: М13 (1 рад), М24 (3 рада), М296, М33 (8 радова), М34 (4 рада), М45 (1 рад), М51 (2 рада), М53 (1 рад) и М63 (3 рада). Може се закључити да кандидат након избора у звање ванредни професор има објављене две монографије из уже јавно-правне научне области, два уџбеника (један основни и један помоћни) и све остале радове који су члановима 16 и 17, ст. 1. тач. 4 Ближих критеријума за избор у звања наставника Универзитета у Нишу прописани за избор у звање редовни професор. Дејан Вучетић, је од избора у звање ванредног професора објавио укупно 11 радова саопштених на међународним скуповима. Кандидат је учествовао или учествује у 8 научних пројеката, од чега 2 имају међународни карактер, чиме је и у том погледу неспорно испунио услов за избор у звање редовни професор.

2. Мишљење о наставно-педагошком раду

Кандидат Дејан Вучетић има дугогодишње педагошко искуство које је стицао на Правном факултету Универзитета у Нишу као асистент приправник, асистент, доцент и ванредни професор и то на већем броју предмета из уже јавно-правне научне области. Применом знања и вештина које је стекао похађањем различитих едукативних програма, успео је да осавремени процес наставе и учења на предметима на којима је распоређен за држање наставе. Кандидат је у наставном процесу, увек кад је за то било могућности, инсистирао на практичним методама учења и вредновању тако стеченог знања.

Наставно-педагошки рад кандидата одликује самосталност, савесност, креативност и преданост свим облицима наставе на Факултету. У досадашњем раду кандидат Вучетић је испољио коректан и професионални однос у комуникацији са студентима како у настави, тако и током испитних активности. Посебно треба нагласити његову способност да сложену наставну проблематику студентима учини занимљивом и разумљивом. Кандидата одликује спремност да прихвати иновације како у погледу садржаја, тако и у погледу наставних метода. Захваљујући напред изнетим квалитетима, Дејан Вучетић за свој педагошки рад константно добија високе оцене приликом анонимног анкетирања студената организованог од стране факултетског Одбора за квалитет.

С обзиром на досадашњи обим учешћа у настави и квалитет њеног извођења кандидат Дејан Вучетић неспорно испуњава услове за избор у звање редовни професор.

3. Мишљење о оствареним резултатима у развоју научно-наставног подмлатка

У раду са студентима мастер и докторских студија кандидат др Дејан Вучетић је значајно допринео развоју научног и наставног подмлатка. Држао је наставу и испите на већем броју предмета на мастер и докторским академским студијама. На мастер академским студијама, након избора у звање ванредног професора, одређиван је за ментора приликом израде девет мастер рада, а био је и члан двадесет комисија за јавну одбрану мастер радова. На докторским академским студијама одређен је за ментора приликом израде две докторске дисертације, и то након избора у звање ванредни професор. Поред тога, на тим студијама био је члан две комисије за оцену и јавну одбрану докторске дисертације, већег броја комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и неколико комисија за одбрану пројеката докторске дисертације.

Осим ангажовања у држању наставе на мастер и докторским студијама, менторства и чланства у различитим комисијама на тим студијама, кандидат Вучетић је био члан комисија за писање извештаја и избор у звање сарадника, доцента (три пута), ванредног професора (два пута).

Имајући у виду напред речено, као и остале чињенице наведене у делу III овог Извештаја, Комисија закључује да у погледу овог критеријума кандидат Дејан Вучетић у потпуности испуњава услове за избор у звање редовни професор.

4. Мишљење о доприносу академској и широј друштвеној заједници

Током своје професионалне каријере на Правном факултету, осим наставних задужења, др Вучетић је обављао функцију координатора за сарадњу Правног факултета Универзитета у Нишу са Мрежом правних факултета Југоисточне Европе – SEELS, био члан Савета Факултета, Одбора за квалитет, Комисије за праћење и унапређивање квалитета студирања, Комисије за докторске и мастер студије права, Савета Центра за јавне политике Европске уније, Стручног одбора Рачунско-информационог центра, Комисије за давање мишљења о испуњености услова учесника конкурса за избор у звање наставника и мишљења о испуњености услова предложеног ментора и кандидата у поступку пријаве теме и одбране докторске дисертације и заменик председника Дисциплинске комисије.

Тренутно је заменик шефа Катедре за јавно-правне науке, члан Савета, члан Комисије за праћење и унапређење студирања и Председник Комисије за питања струковних студија Правног факултета Универзитета у Нишу. Уредник је серије „Law and Politics” часописа „Facta Universitatis” Универзитета у Нишу од 2020. године.

Такође, др Вучетић поседује богато деветнаестогодишње искуство у области реализовања различитих пројеката реформе државне управе и локалне самоуправе. Сарађивао или сарађује са Канцеларијом Националног савета Владе Републике Србије за децентрализацију, Сталном конференцијом градова и општина Србије и Министарством правде, државне управе и локалне самоуправе као члан Комисије за израду Нацрта Закона о инспекцијама (2013. и 2014. године). Два пута је ангажован као стручни консултант Савета Европе на пројектима који су се тicali увођења система управљања људским ресурсима у одабраним јединицама локалне самоуправе у Србији. Године 2020. постављен је за члана радне групе Министарства за државну управу и локалну самоуправу за израду Програма за реформу система локалне самоуправе у Републици Србији за период од 2021. до 2025. године.

Др Вучетић био је члан Комисије за статутарно-правна питања која је израдила предлог тренутно важећег Статута Града Ниша. Акредитовани је реализатор програма стручног усавршавања у јавној управи Националне академије за јавну управу Републике Србије и рецензент у образовно-научном пољу друштвено-хуманистичких наука Националног тела за акредитацију и обезбеђење квалитета у високом образовању Републике Србије.

На основу наведеног и осталих података датих у делу IV овог Извештаја, Комисија сматра да је Дејан Вучетић остварио активности у девет елемената доприноса академској и широј друштвеној заједници и тиме испунио све услове за избор у звање редовни професор предвиђене у чл. 16, а у вези са чл. 4, Ближих критеријума за избор у звања наставника Универзитета у Нишу.

5. Мишљење о испуњености услова за ментора

Кандидат је остварио укупно 54 бода у радовима одговарајућих категорија (4 бода у часопису категорије М24 и 50 бодова у радовима категорије М13 (1), М24(2), М51 (10) и М33(5)). На основу наведеног и осталих података датих у делу III овог Извештаја, Комисија сматра да је Дејан Вучетић испунио услове за ментора за вођење докторске дисертације у складу са стандардом 9 Правилника о стандардима и поступку за акредитацију студијских програма („Службени гласник РС“ број 13/2019) и чл. 3 ст. 3 „Ближих критеријума”.

VII ZAKЉUЧНО MIШЉEЊE

Пошто је размотрила пријаву Дејана Вучетића и анализирала његов научно-стручни и истраживачки рад, наставно-педагошки рад, рад на развоју научно-наставног подмлатка, допринос академској и широј друштвеној заједници и испуњеност услова за ментора, Комисија констатује да кандидат има:

- научни степен доктора правних наука из уже јавно-правне научне области стечен на студијском програму и високошколској установи која је испуњавала све прописане услове за организовање тог нивоа образовања, сагласно чл. 74, ст. 1 Закона о високом образовању Републике Србије и чл. 165, ст. 1 Статута Универзитета у Нишу;
- вишегодишње педагошко искуство и очигледну склоност и изузетну способност за наставни рад, сагласно чл. 74, ст. 1 Закона о високом образовању Републике Србије и чл. 165, ст. 1 Статута Универзитета у Нишу;
- испуњене услове за ментора за вођење докторске дисертације у складу са стандардом 9 Правилника о стандардима и поступку за акредитацију студијских програма и чл. 3 ст. 3 „Ближих критеријума”;
- звање ванредни професор на Правном факултету Универзитета у Нишу од 25. маја 2017. године, сагласно чл. 16, тач. 1 „Ближих критеријума”;
- позитивну оцену педагошког рада, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 2 „Ближих критеријума”;
- остварене активности у девет елемената доприноса академској и широј друштвеној заједници, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 3 „Ближих критеријума”;
- девет менторстава приликом израде завршних мастер радова након избора у звање ванредни професор, као и двадесет чланства у комисијама за одбрану завршних мастер радова које су све формиране након избора у звање ванредни професор, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 4 „Ближих критеријума”;
- два менторства приликом израде докторске дисертације и чланство у две комисије за јавну одбрану докторске дисертације, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 5 „Ближих критеријума”;
- члан комисија за писање извештаја и избор у звање сарадника (1), доцента (3), ванредног професора (2), чиме је остварио запажене резултате у развоју научно-наставног подмлатка на Факултету, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 6 „Ближих критеријума”;
- објављена два уџбеника (основни и помоћни) за предмете из студијског програма Факултета и објављене две монографије из уже јавно-правне научне области (категиорија М42), које су публиковане након избора у звање ванредни професор, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 7 „Ближих критеријума”;
- један рад објављен у часопису који издаје факултет у саставу Универзитета у Нишу у последњих пет година, у коме је првопотписани аутор, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 8 „Ближих критеријума”;
- три рада у часописима категорије М24 и два рада у часописима категорије М51, који су публиковани након избора у претходно звање, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 9, а у вези са чл. 17, ст. 1, тач. 4 „Ближих критеријума”;
- једанаест излагања на међународним или домаћим научним скуповима која су штампана у целини, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 10 „Ближих критеријума”;
- 30 хетероцитата, сагласно чл. 16, ст. 1, тач. 11 „Ближих критеријума”.

На основу изложеног, Комисија је закључила да кандидат др Дејан Вучетић неспорно испуњава све услове за избор у звање редовни професор за ужу јавно-правну научну област, предвиђене чланом 74. ст. 10. Закона о високом образовању Републике Србије, чл. 165, ст. 10, Статута Универзитета у Нишу, чл. 16 и чл. 17, ст. 1, тач. 4

Ближих критеријума за избор у звања наставника Универзитета у Нишу, који су саставни део Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу.

Имајући у виду горе изнесене разлоге, Комисија је једногласно усвојила следећи

ПРЕДЛОГ

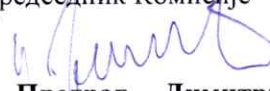
У складу са изнетим мишљењем, а сагласно својим овлашћењима из чл. 10 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, Комисија има част и задовољство да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу предложи да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор проф. др Дејана Вучетића у звање редовни професор за ужу јавно-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу.

У Нишу,
15. децембра 2021. године

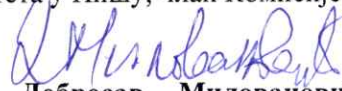
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др **Милан Петровић**, редовни професор Правног факултета у Нишу (у пензији), председник Комисије

др **Предраг Димитријевић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, члан Комисије

др **Добросав Миловановић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, члан Комисије